

№ 1. 63311

D I N T R E

IMITAȚIUNILE

LUÎ

IOAN DELA BUCECI.

PARTEA I.

BRAȘOV,

TIPOGRAFIA CIURCU & COMP.

1900.

DINTRE
IMITAȚIUNILE

LUÎ

BCU Cluj / Central University Library Cluj
IOAN DELA BUCECI.

BRAȘOV,
TIPOGRAFIA CIURCU & COMP.
1900.

63319

Versibus in comitis ludunt, risuque soluto.

BCU Cluj / Central University Library Cluj *Virgil.*

Precuvântare.

Am ȕis și cu alte ocațiuni, că poet nu sum. —

De aceea trebuie să recunosc și aci, că versurile, ce le prezentez în colecțiunea' această, sunt numai imitațiuni ocazionale, unele chiar și obsolete, — érá motivele lor în parte mare sunt și cunoscute. —

Décă m'ar întrebă cineva, că cum? și de unde le am imitat? nu-î ași mai puté spune. —

Dar care poet au imiteză? —

O parte mare din ele aũ fost și publicate, érá despre cele l'alte am socotit, că unde s'a trecut marfa mai bună, va trece și restul. —

Culegândule la un loc, le am împărțit în doué părți. — În prima am comasat pe cele burlesce, într'a doua pe cele mai calme.

Décă mai cu samă în partea umoristică am întrebuițat unele espresiuni nu destul de delicate, apoi voiũ poté fi scusat și mântuit și eũ prin aceea, că tóte acele cuvinte se gă-sesc tipărite pin lexicónele publice, prin trac-

tatele anatomice, — ba chiar și la poezii umoristici, începând dela Ovidius ars amandi, până la travestiile lui Blumaner, Saphir, Offenbach, Boccacio, Coșbuc (toți sfinții), etc. etc. Față de acești zei umoristici s'ar poté aplicá la mine proverbiul: quod licet Iovi, non licet bovi! —

Asta ar trece cum ar trece! — Dar ce mē genéză rău este, că noi bătrânii aprópe octogenari am ramas în privința limbistică tare îndéret față de generațiunea cea nouă cu o limbă mai poliită mai rafinată, ba în unele privințe chiar și — mai stricată. —

În zadar! — curentul cel nou ne suflă pe noi cei bătrâni fără de nici o milă — la o parte.

Venerunt novī, veteres mi grate coloni! —

În fine — decă mai considerám și criticele cele aspre ale academieii asupra lucrărilor literare defectuóse, și persiflagiele „Familiei“ din notele sele asupra încercărilor necópte etc., — apoi — îngrozit de tóte acestea — n'am aflat altă scăpare, de cât să încarc tóte slăbiciunile acestor versuri pe grumazii Pseudonimului meu — poftinduī drum bun! și călătoria sprâncenată!

Autorul.

I.

PARTEA BURLESCĂ

Unde cavae tepido sudant humore lacunae.

Virg.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A.

D'ale Coconilor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Quae maribus tribuuntur mascula sunt.

Gram.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PROLOG.

Cercat'am eu adese-orî,
Când n'aveam altă trébă,
Să suiü Parnasul până 'n norî,
S'ajung poet in grabă.

Dar Muzele, ce staü pe stâncî,
Sunt mult alegëtore,
Şi 'mping în precipisë-adâncî
Pe cei-ce n'aü chiämare.

D'aceea şi eü am rămas
Cu buzele umflate,
Şi rëtäcind pe sub Parnas,
Mai sus nu pot sträbate.

Acî 'ntre ómenî şi 'ntre ðei
Umblai sä-mï aflu locul,
Dar orî şi cât më 'ntroduseï,
Nu-mï ajutä norocul.

Apolo e cam bursucos
Nu vreă să-mi dea lumină,
Iar lumea rea m'așteptă jos
Cu critica 'n prăjină.

Ací ce mai poteam să fac?
Să-mi pot și eú petrece,
M'apuc ca omul cel serac,
Să fierb cu apă rece.

Și desgustat să persiflez
Pe ómení și pe Muze,
Cu imitări fără de miez,
Cu travestări confuse.

De nu-ți poté zimbí cu haz
De ceí cuprins în ele,
Ve-ți ríde-atuncia cu necaz
De versurile mele.

STUDENTUL FIDEL

(după *Es ist kein anders Leben*).

Nu-î altă vieță
Că-atâta dulcetta
Ca vieța studioșilor. —
Bachus și Gambrinul
Berea și cu vinul
Tote-s gata pentru traiul lor.

A golî păhare ;
A fumá țigare,
E chiămarea unui studios.
A cheltuî baniî
A-și petrece aniî
E destinul unui burșicos.

Când are parale,
Ține bachanale,
Măncă, bea și cântă fericit.
Când punga-î pustia
Are omenia,
El își face cheful pe credit. —

Adorat de fete,
Iubit de grizete,
Și Cupido-î face compliment.
Copila retrasă --
Și de-î rușinosă --
Incă-ar prinde și ea vr'un student.

Deci el să iubéscă,
Să se veseléscă
Până când e tiner și voinic.
Că de îmbetrânesce,
Se ticăloșesce,
Și-atunci nu mai e bun de nimic.

BCU Cluj / Central University Library Cluj ^{1845.}

STUDENTII ȘI OSPETARIIL.

Trei studenți din Alma școlă
Cătră casă aũ pornit,
Ș'osteniți — cu punga gólă —
La o crâșmă aũ sosit.

Acolo ședeau la mésză
Óspeți delá hotel,
Și la cina cea alésză
Ajunseră la purcel. —

La purcelul cel fript bine
Se uitaũ studenți mei,
Cu un apetit, ce vine
Numai la flámândi leĩ.

Ospetariul observase,
Și glumeț cum erá el,
Pe studenți i persiflase:
— N'ați máncă și voi purcel?

Am mâncă — unul răspunde —
Și am bea noi bucuros,
D'ar parale nu-s de unde
Să plătim cuviincios.

Otelierul — că să facă
Ôspeților un haz bun —
Cu studenți așa se 'mpacă:
— Êtă eũ ce vi propun.

Un purcel fript — de vi place —
Vi daũ, și vin mai apoi,
Sub rēmas că ce veți face
Cu purcelul — fac cu voi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Cu furcuțe orĩ cuțite
De-l înfigeți, de-l tăiați,
Vor fi la voi rēsplătite,
Ve belesc de-l spoliați.

Unul din studenți cutéză,
A primĩ rēmasul pus,
Și la mēsă el s'așeză
Lângă purcelul adus.

Bagă degetu 'n friptură —
Pe unde-ĩ îngăurit
Șoricul dela natură,
Și de kódă acoperit.

Suge degetul — și ȃice,
Ospetariului uimit :
— Fă acum și tu amice,
Fă cu noi cum te-ai tocmi!

Ospetariul însă pune
Pe studenți la ospătat,
Și li-aduce vinuri bune,
Ca să fiă dispensat. —

* * *

Iar d'acii morala este :
Să nu fii pré 'ncumetat, —
Că studentul păcălesce,
Și pe cel mai rafinat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FRIDERIC M. ȘI TATĂL NOSTRU.

I.

Frideric cel Mare
Obiceiū aveá,
La orī ce mîncare
» Tatăl-nost'-dīceá.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Se 'nchinà și tótă
Mésa după el,
Pentru ca să pótă
Ospetá fidel.

Și la mėsă vine
Un Marșal bătrân,
Nu vrea să se 'nchine,
Ca un răū păgân.

Intrebat prin Rege,
Pentru ce nu vreá,
Și el — după lege —
A se închiná. —

Generalul ȃice :

— Nu fac nici-un r u,
Și n'am nici-o price
Să m  rog și e .

Regele- i raspunde :

— Dar n patea rea,
Vine ori de unde,
F r' de voia Ta !

Și d'acea- i bine

Ca la m sa mea,
Omul s  se 'nchine,
Să n'aib  bele . —

M sa se redic , —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Generalul meu

Nu vrea nici s  ȃic  :
Scap -m  de re  !

II.

Pe c mpia lat 
Armele lucia ,
Generali de t t 
Tagma parada .

I r M rșalul care
Ieri nu se 'nchin ,
Peste trupa mare
Singur comand . —

Frideric adună
P'ai seî generalî,
Că vrea să li spună
Vorbele regalî. —

Când staū şi-l ascultă,
Vine la Marşal
O Ńigană stultă,
Şi face scandal.

— Asta e bărbatul,
Ce m'a părăsit,
Sciă vinovatul,
Cât l'am mai iubit !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vină-a casă dragă
Bărbăţelul meu,
Vină de te bagă
In bordeiul teū !

Că te-astéptă tótă —
Cu ferbinte dor —
Ţigănesca glótă
Ca pe tata lor !

Fritz atuncia Ńice
Marşalului van :
— Du-te-acas' voinice,
Décă esci Ńigan !

III.

Regele la mėsă,
Și pe lângă el
Trupa mai alėsă
Ospetă cu zel.

Dar un scaun este
Gol și părăsit,
Pentru că lipsesce
Marșalul vestit. —

Regele trimite
După obiceiū
La prânz să invite
Pe Marșalul seū.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Și Marșalul vine
Supėrat confus ;
Dar vedėnd că bine
Regele-ı dispus, —

Trece mai nainte
Pân' la locul seū,
Đice : Dómne sfinte —
Scapă-mė de rėū!! —

* * *

Poți să-'nveți din astă
Pildă pe de rost,
Ca să n'ai năpastă,
Đi un »Tatăl-nost? —

FRIEDERIC M. IN DILEMĂ.

Un oficer recomandat
Lui Frideric cel Mare,
Că în răsboiū a escelat,
Și-î demn de premiare.

Bătrânul Frideric cam glumeț,
Un ord pe măsă pune,
Ș'o miiă mărci în sęculeț,
S'alégă — i propune. —

Vitézul făr' d'a se sfii
Iea punga cea cu aur,
Iér Regele sě și rěstii
La el ca un bělaur :

Soldat esci tu, ori un avar?
C'aî dat la banî protia!
Când pórtă ord un militar —
E semn de vitejia!

O! Maiestate! sum dator
C'o sumă însemnată,
Cuvântul meu cel pe onor
Pretinde a fi quitată. —

Iér privitoriũ la decorat —
Din grația pré 'naltă,
Voĩ căută neapărat,
Să meritez eũ altă.

* * *

Vedënd atuncia Frideric
Dilema deslegată,
Dădũ soldatului voinic,
Și ord și bani d'odată.

BARAC ȘI LACHE.

De timpurile cele bătrâne și mai bune,
Când ómenii 'ntre sine erau mai pretinoși,
Și se duceau cu toții să facă rugăciune,
La sfintele biserici — creștinii cuvioși.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Trăia 'n Brașov la hramul — cum îl numesce clerul,
La Sfântul Nicolae — doi ómenii mai bătrâni,
Eră Barac poetul, și Lache Clisierul
Voioși, plăcuți și 'n tóte erau și bunii români.

De câte ori se întemplă d'aveau vr'o întâlnire,
Improvisaă la glume cârtindu-se-amêndoi,
Și-acum aă brașovenii plăcuta sùvenire,
De multele lor glume ajunse pân' la noi.

La deniă o-dată biserica e plină,
Bătrânul Lache tocmai din parimii cetiá,
Și ca să nu adórmă nici obstea cea creștină,
Din când în când cu voce puternică strigá.

Când vine la cuvântul *sêrac*, voind să 'ngâne
Pe pretinul sêu, strigă : *Barac sum și mișel!*
Barac înse erupe : *Ba și porc de câne!*
Și obstea se destéptă, și-ascultă mai cu zel.

* * *

O glumă inocentă-î ca sarea pe bucate,
Ea și de nimeresce nu vatămă de fel,
Dar bagă bine séma, și nu-ți face pécate,
Ca s'amintesci de tigră în fața celui chel. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PATRUDECÎ DE MUCENICÎ.

In bețiv eșise din ospetăria,
Ș'amețit să umble el numai putea
Cércă să se suie pe o călăria,
Dară nu-î succede a se aventă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pe oblânc el pune mâna voinicesce,
Aședându-și bine 'n scară un picior,
Celor patrudecî de mucenicî grăiesce :
— Fiți acum cu toți mie 'ntr'ajutor!

Și se 'naieptéză din puteri călare
Dară cade peste șeá dincolo în jos.
— Jumătate — ajunge pân' la 'ncălecare,
Ceil'alți să se ducă, că sunt de prisos.

* * *

Poți vedé din astă tristă aventură,
Că ce-i preste-preste nu e sănătos.
Și când esci cu capul plin de beătură,
Nu suí călare să nu dai în jos.

VÊNĂTÓREA.

Gră odat' un pădurar
Vestit la vânătoře,
Având deosebitul dăr
În vorbe glumitóre.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

D'aceea Domniî vânătorî
Îl chiamă cu plăcere
La vânătoře-adesे orî
De glume și de fiere.

Și când vênatul se gătă
Societatea tótă
Pe pădurariu-l învită
Să vină și-altă dată.

Iér decă cumva va simți
Vênat că se ivesce,
Să-î chiâme, că ei vor veni
Și-î vor plăti domnesce.

El într'o ȃi pe domni chiãmã,
Când fórte mult ninsese,
Și sus la munte-î adunã
Pe unde nu fusese.

Ací Nimrodii osteniți
Pe pădurariu întreabã :
Cã unde-s lupii cei doriți ?
Sã-î pusce cât de 'ngrabã. —

Atunci cu flegmã el li-a dat
Rãspuns, cã 'n vârf de munte
Nu-s lupi nici urși nici alt vënat,
Ci numai stãnci cãrunte.

— Ier decã pãn' ací într'adins
V'am scos sã facem glume,
Puteți vedé ce mult a nins
Zãpadã peste lume.

Și decã — Domnilor ! ar fi
Zãpada tot fãinã,
Sëraciî n'ar mai flãmânzi
La prânz ca și la cinã !

Vedënd și vênătorii mei
Că gluma-i nimerită,
Scot ploscile cu vin și ei
Și-și fac voia 'ndulcită.

UN OSPÊȚ CU LACRIMA CHRISTI.

Un boer de frunte, om ager de minte,
Este și puternic cu curagiū de leū.
Dela țerănime chiar cu jurăminte
Căștigă pămênturī adunênd mereū.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

P'aceste pămênturī cresc vinurī vestite
Din cari boerul umple casa sea.
Și dând dese prânzurī la ȃile-anumite,
Pe óspeți imbiie din vinurī a beá. —

La drépta lui șede-un vice-președinte,
Un român cu vază nobil ardelén,
Gazda casei pune vinul înainte,
Și-ī ȃice : poftesce, că-ī vin de sătén.

Atuncia românul simțind ironía,
Șciind cât țerénul a mai lăcrămat,
Până ce avarul i a luat moșía,
Redică păharul și-astfel i-a 'nchinat :

Trăiască Măria Sea care ne-'mbiiă,
Dară să trăiéscă și-urbarialistiî,
Ca să maî sădésacă asemenea víiă,
Că vinul aduce cu *Lacrima Christi!*

SVABUL ȘI LACRIMA CHRISTI.

Sdat' a fost pe când a fost,
Un svab bătrân dar' foarte prost.
Pornind cu pintelu 'n spinare,
Ajunge ca din întâmplare,
Pân' la Vesuv cu multe vîi,
Pe deluri și pe la câmpii.
Și bînd din vinul excelent,
Esclamă svabul : Saparment !
Întrebă el pe Vesuvistii,
I spun că-î ȃic lacrima Christi,
D'atuncia n m tul c nd se 'mbat ,
Depl nge s rtea ne'ndurat ,
C  Salvatorul omului
N'a pl ns și 'n țera n m tului.

BURLACUL.

Un burlac prânzesce la ospătăriă,
Cere să-i aducă din bucătăriă,
O friptură môle lesne de mâncat
Că-î lipsesc din gură dinții de mușcat.

Se comandă dară la bucătărăsă,
Ca să-i prepareze o bucat' alésă.
Dar bucătărăsa, care-a fost rēmas
Fētă 'nbētrănită, strigă de nēcas :

La holtei d'acestia cu gingie góle,
Pentru lumea 'ntrégă nu daŭ carne môle
Ci-î voiŭ da eŭ sgârciul care-i mai uscat,
Pentru ce mișelul nu s'a însurat?!

* * *

D'aci toți burlaciî scótă învățatură,
Să se 'n sóre până mai aŭ dinți în gură.

CAM TÂRZIÛ.

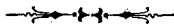
Mainteã starei civile
Lume multã s'adunã
Cã nunta unei copile
Erã d'a se celebrã. —

Ginerile nu sosise,
Asceptat și de primariu,
El pe drum se ostenise,
Cã erã septagenariu. —

Când sosirã 'l dojenesce
Oficerul cu graiũ viũ :
Altã datã te grãbesce
A veni mãi timpuriũ !

* * *

Din acẽstã întẽmplare
Etã eũ ce vi esplic :
Tot bãrbatul sã se 'nsore ;
Pãna-ĩ tiner și voinic !

ȘANDOR ȘI METERNICH.

Destitul conte Șandor făceá bravurî nebune,
Pân ce-î venise rëndul d'a se căsătorî,
Și óra chiar sosise ca să se și cunune,
Când Meternich ca socru astfel îl dojenî;

Pe fia-mea frumoasă și-o dau eu de soția,
Dar de prostii te lasă, cu gluma s'a trecut.
Iér Șandor i promite c'astă căsătorîă
Va fi cea de pre urmă prostiă ce a făcut.

PLAIDOYER.

(după Demepoort.)

Ascultați d'o aventură
Întemplată la Pretură.
Mă primblam în sus și 'n jos,
Și fără să fiu curios,
Ved c'alérgă lume mare
Cătră sala d'anchetare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Se vorbiá pe din afară,
Cumcă causa ar fi rară.
S'ar tractá d'o vătămăre,
Póte chiar d'o mutilare:
Carea între împrejurări
Póte avé grele urmări.

Și de nu pré am plăcére
Ca s'ascult atarî afere,
Mă 'ndesaî și eú prin lume,
Ce făcea feliurî de glume,
Străcurându-mě pe 'ncet,
Ajunseî pân la parchet.

După ce se prezentară
Părțile, și s'ascultară
Probele, ce se recer
D'un judecătoriau sever,
Advocatul se redică,
Și astfeliu tréba el esplică :

— Domnilor ! Joî de cu séră —
Se 'ntéplă, că 'n têrg de țéră
Înculpatul Simion
Se certase cu Iuon,
Pentr'o căciulă de óie,
L'a lovit tocmaî în c—.

— Tacî ! strigă judecătoriau,
Nu vătémá auditoriu!
Cu cuvînte de scandal
Chiar aici în tribunal.
Pentru decența călcată,
Te provoc să tacî îndată. —

Dup' acest greú interdict —
Ca să scape de conflict,
Advocatu 'n loc să plece,
Se rugà cu sânge rece
De județ ca să-i permită
Escuzare p'o clipită :

— Să-mî iertați — ȃise smerit —
Să vi spun déc'am greșit,

De ce vorba ce am vorbit
O-am spus așa desvălit.
Asta e c'al meu client
Nu e om de compliment.

— D'ar fi fost judecător,
President séu procuror,
Vr'un prefect séu portărel,
Căpitan séu colonel,
Aș fi ȃis că-ı vătămătă
Partea cea mai *delicată*.

Pe la curte d'ar fi stat
În vr'un post de diplomat,
Ministru plenipotent,
Orı vr'un consul séu agent,
Aleg vorbe mai trufașe,
Și ȃic : părțile *gingașe*.

D'ar fi fost el înălțat
La vr'un rang d'aristocrat,
Vr'un baron séu cavaler,
Vre un conte séu boer,
Așı fi ȃis mai cu prostfă :
Cea mai *nobilă* partiă. —

D'ar fi fost Metropolit,
Episcop, Archimandrit,

Protosincel, Canonic,
Séu v'run preot și mai mic, —
    Ieaă o vorbă cuviósă,
    Și ȓic: partea *pěcătósă*.

Să fi fost vr'un senator,
Deputat séu profesor,
Inginer séu astronom,
Doctor, chemic, anatom,
    Ieaă cuvânt mai de onóre,
    Și numesc: *la ouşóre*.

D'ar fi fost financier,
V'run bancher, séu bursier,
Uzurariu cu cameți mari,
Séu vr'un altul din tълhari,
    Ași fi ȓis mai potrivit,
    Că la *pungă*-i nimerit. —

Dar luon e un sătén —
Cum vedeți — simplu țérén,
Care nu se 'nțeleptesce
Děcă nu-i spun romănesce.
    Cu cuvinte împestrițate
    Facă cu el numai pécate.

D'aceea făr de forfóie
Am ȓis și eă simplu c—,

Și pe lâng' acest cuvânt
Stău morțiș pân' la mormânt !
Auditoriul aplaudă,
Advocatul triumfă. —

* * *

Iér' morala d'aci scósă
E curată și frumoasă,
Astfeliu dice istoria,
Cine-și scia meseria,
Póte fi ascurat
De succesul aplaudat. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

JUDECATĂ SOLOMONÉSCĂ.

Intr' un târg de óle
Puse pe pământ
Peste petre góle
În plóia și 'n vânt.

Pe o măgăriță
Vine-un păcurariū,
Altul tot d'o viță
Vine p'un măgariū.

Și lăsând măgariī
La fên cât coleá,
Se duc păcurariī
La Itzik să beá.

Dar până mánâncă
Și beaū amândoi,
Măgărușiī încă
Fac chef dinapoī.

Măgariul cât póte
Dând la mǎgǎreá,
Sparg ólele tóte,
Provocând beleá.

Deci ca să apuce
Pe păgubitoriũ,
Tréba se aduce
La judecǎtoriũ.

Mult se chibzulesce,
Ce e mai cu drept?
Până hotǎresce

BCU Cluj Judelele Înțelept, Library Cluj

După cum ni spune
Pravila din cărți
Asinul va pune
Una din trei părți. —

Măgărița însă
Două părți din trei
Să deae constrinsă
Numărați în lei. --

Căci la dauna care
Ací se facù,
Cu patru picióre
Asina dădù. —

Iér măgariŭ-ajunnse
Numai — precum sciŭ —
Ólele străpunse —
Cu două copiŭ. —

* * *

Deci toŭ păcurarii
Pildă să luaŭ,
Nu lăsaŭ măgariŭ
Prin târg deslegaŭ!

COLECTĂ PENTRU ADVOCAT.

Un avocat murise
Sărac și ignorat,
Un pretin se găsisse
S'adune de 'ngropat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În frunte el subscrie
Colecta cu un leu
Și p'un bancar îmbiiă
Să dea și el al său.

Bancarul lei o sută
Plătind dice: 'ngropați
Din suma concređută
O sută d'advocați.

* * *

Se scie că nimica
Nu-î dore pe causați
Atâta ca și frica
Ce duc de advocați.

ADVOCATUL ȘI SATANA.

Pater Abraham ni spune:

Că odat' un avocat,
Ca să facă treburī bune
Cu Satana s'a legat, —
Advocatul să-și primescă
Plata după expensar,
Ier Satana să-și găsească
Suflete pentru Tartar. —

Ei mergând p'un drum aflare,
P'un țeren care strigă —
Unui cal cu grea povară,
Hi! la dracul să te ieă!
Advocatul 'ndată-ī dīce —
Dracului: asta-ī al teū,
— N'am lipsă de cai — amice!
I răspunde soțul seū.

Mai încolo ei deduse
D'un bărbat ce se certă
Cu nevēsta, care-ī spuse:
Luata-ar dracul să te ieă!

Auđi-drace ! că te chiamă,
Chilipirul e frumos !
— Aşa-ı frate ! dar mi témă,
Că n'a ęis'o serios ! —

In stırșit sosind a casă,
P'advocatu-l asteptă
O mulțime numerósă
De procese-a se 'nformă,
Când întră 'n cancelăriă,
Omenii pe din afar,
I strigară cu mânia ;
Lual'ar dracul de tálhar !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

*

Dracu 'ndată și apucă
P'advocatul pe din dos, —
Are dreptul ca să-l ducă,
Că blăstemu-ı serios.
Și — ęeü ! — belzebug îl duce
La locul celor damnați.
Iér' mulțimea-și face cruce,
C'a scăpat de necurați. —

CAUZAȘUL LA DRACU.

In cauzaș se duse
La un avocat,
Căruia i spuse
Cum a fost umblat
Pela tribunal
În proces verbal.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Iudele mă 'ntrebă :
Adus'am în scris
Ialbă, ca de grabă
Să fiă decis?
— Nu — ȃic eũ sěracu !
— Apoĩ mergĩ la dracu !

* * *

— Și tu měi Ioane
Ce ai mai făcut?
— Ce să fac cocóne
Écă ce-am putut ;
Am venit așá
Drept la *Dumněta!* —

VILHELM I. ȘI BISMARCK.

Imperatul Vilhelm avé -- cum se scie --
Cancelar pe Bismark, numit cel de fer.
La o consultare o țigară 'mbiie
Amiculuț Bismark -- fumător sever.

Dar Bismark țigara cu respect refuză,
Că-i oprit de medici p'un timp a pipă.
Vilhelm persiflăză nostima lui scuză:
— Mai bătrân ca tine eă mai pot fumă. —

* * *

— Așă-i Majestate! Bismark reflectăză?
— Și proverbul ȃice fôrte potrivit,
Cumcă călărețul mai mult suportésă
Decât calul care-i mereă călărit. —

GOZSDU CA RECENSENT.

Gozsdu românul cel mare,
Pentru c'a fost moderat,
De multe ori este tare
Prin cei tineri atacat.

Unul — dând cu barda în lună —
Dintre cei mai exaltați,
Suindu-se pe tribună
Strigă peste renegați.

Și 'ntre-aceștia el pune
Și pe Gozsdu 'n primul loc,
Apoi prin jurnale spune
Cum și-a bătut de el joc.—

Și mai are 'mpertinența
De-î presintă-acest jurnal,
Să-î arete și sentența,
De ce nu e liberal. —

Gozsdu cetesce pamfletul,
Și suride la ce-î scris,
Și compătîmind pe bietul
Scriitoriū așá i-a ȃis :

Nicî cu buna nicî cu bâta
Să-'ndreptezi lumea nu poți,
Eū nu pot c—á atâta
Ca s'astup gura la toți! —

* * *

Gozsdu însě — cum se scie —
Milióne a lăsat,
Ca să 'nvețe omenie
Și ceî ce l'aū insultat. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

B.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

D'ale Cocónelor.

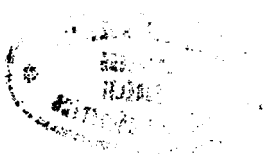

Desinit in piscem mulier formosa superne.

Hor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FEMEIA ISTÉȚĂ

Boccacio povestesc
Ceea-ce vi spun și eu,
Că și astăzi măi domnesce
Obiceiul vechiū și rău.

O nevastă măritată
Numai de vr'o câți-va ani,
De bărbat e adorată,
Dar țineă și curtesani.

Într'o di se nimeresce,
Când un curtezan veni,
După-acesta măi sosesc
Și—altul care ciocăni. —

Iute bagă 'ntro cămară
Pe cel-ce venise 'ntăiū,
Și întrând și cel d'afară,
I dă loc la căpătăiū. —

Dar pe când petrec ei bine
Iecă s'aude d'afar',
Că bărbatul încă vine,
Patru cai mănând din car.

Dînsa prinde puşca iute
Si amantului predând,
Dice: 'ngrab' acuma dute
Vr'un tîlhariu persecutând.

Ese el cu gura mare:
— Unde-i hoţul să-l omor?!
Ier bărbatul cu mirare
Întră 'n cas' prin foişor,

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Ce e draga mea nevastă!
Pe soţia-sea 'ntrebă.
— Ce să fiă? o nepastă
Étä ce se întêmplă.

Doi bărbaţi se bat p'afară,
Unul scapă 'n cas' la noi,
Eü de frică că-l omóra
L'am ascuns aci 'napoi.

Cel'alalt ieă puşca 'n mână
Şi se prinde după el,
Eü spuindu-î că-s stăpână,
L'am gonit ca p'un mişel.

— Esci femeia pré 'nteléptă,
Reflectà al ei bărbat,
— Ai făcut o bună faptă,
Vin' să-ți dau un sărutat !

- * * *

O femeia 'ngeniósă
Și de are vr'un păcat,
Buna reputare 'n casă
Ține față de bărbat. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FEMEIA RESOLUTA

Sine vrea să mai asculte
Din Boccacio prostii,
Eū vī spun din cele multe
Una bună ce-o găsi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În cetatea Plato lege
Există pentru femeī,
Ca ele să nu denege
Ce poftesc bărbații seī.

Care-ar fi necredincioasă
Să se pedeptesc' amar,
Să se ardă 'n public scosă,
Și legată de un par.

Un patriciū din cercuri bune
Pe nevēsta sea o-a prins
În pecate cu un june
Fōrte mândru și distins.

In necazul seü acesta
El alérgă la senat,
Pretinđënd dela podesta
Să o judece în dat' ? —

Senatorii s'adunară
La severul tribunal,
Și calăii preparară
Tóte pentr'un trist final.

Advocații cei de frunte
S'o salveze se 'ntreceaü
De urmările pré crunte,
Ce sigur o așteptaü.

Toți diceaü că nu-î dovédă,
Să denege hotărit, —
Că alt-cum devine prédă
După lege negreșit.

Dar femeia cea frumósă
Ca și Venus din Olimp,
Reflectà curagiósă
Cum cereá supremul timp :

— O femeia măritată
C'un patriciü de mare neam,
Nu mințesce nici o dată,
Ast'ar fi numai un blam !

Resolută ea pășește
Făr de frică la senat,
Și 'ntrebată repeșce,
Că e drept ce s'a 'ntêmplat.

— Dar mă rog s'aveți răbdare
Domnilor judecători !
Să pot pune o 'ntrebare
La bărbat în aste orî :

— Spună el cum se cuvine,
Denegatu-i-am vr'o dat'
Ce-a cêrut el dela mine,
Și-î compete ca bărbat? —
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dup' acéstă intețire —
Drept — bărbatul i a respuns :
C'a fost tot cu 'ndestulire
Dela dînsa pe de-ajuns. —

Deci ea capul și-l ridică
La respunsul conjugal,
Și'n simpatic ton replică
Cătră 'naltul tribunal :

— Domnilor dela juriă !
Auditați ce-a grăit
Soțul meu? c'alui soțιά
I-a dat ce i-a trebuit. —

— Décă omul cu avere
Are mult de prisosit,
Și scriptura sfântă cere,
Ca să dai celui lipsit.

— Unde-î legea pozitivă
Ce opresce serios,
Să nu fiu eu milostivă
Când pot da ce-î de prisos?! —

Dup' acestea pre'naltul
Tribunal veni confus,
Se uită unul la altul,
Nu poteau formă conclus.
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Paragrafi cercetară
Și pe față și pe dos,
Dară lege nu aflară,
Ce-ar dispune de prisos.

Alta nu remase dară
De cât a o aquită ; —
Ieră publicul d'afară,
Să trăiescă-î aplaudă.

* * *

Deci luați învățatură
Toți câți vreți să vă 'nsurați,
Ca să faceți legătură,
Și prisosul conservați !

AMORU'N CISME ROȘIE.

I.

Un bărbat cu stare, casă și muiere
Se înamorase 'ntralta desperat,
Și-o rugă să-î facă și lui o plăcere,
Că-î dă cisme roșii pentr'un sărutat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

După multă trudă iată că-î succede
A se conțelege cu-adorata sea,
Ca să mérégă nóptea pe când nu se vede,
Într'un pod cu paie d'a se delectá. —

Nóptea plouă vérsă, véntul bate tare,
Iér' amorezații 'n șopru 'ntunecat,
Se 'ntélnesc și cercă cu silință mare
Nisce cisme roșii pentru încălțat.

După ce succese ca să 'ncapă bine,
Dice cătră dînsa cu ferbinte-amor :
— D'ar fi și nevésta mea d'acas' ca tine,
N'ași avé eú—dragă—pentru alta dor !

II.

Des de dimineță când durmiă bărbatul
Se sculă soția 'n casă d'a grijii,
Mătură, 'ntocmesce, vré să facă patul,
Și cu cisme roșii 'ncepe-a tropăi

Se scólă bărbatul, vede cu mirare,
'Ș-frécă ochii bine — óre n'a visat?
Chiar a lui nevéstă cisme roșii are,
Și-o 'ntrebă să-î spună d'unde le-a luat?

— D'apoï bărbățele! — ea zimbînd respunde, —
Ele-s cumperate la un negustor,
Care nóptea 'n podul cel cu fên s'ascunde,
Și le vinde pentr'un piculeț d'amor.

* * *

Și d'acî morala — după cum veđi — este :
Cisme roșii nóptea — de ești însurat —
Pentr'amor nu vinde falselor neveste,
Tótă vaca-î négră după ce-a 'noptat !

VRĂJITÓREA.

— — —
Un bărbat cū-a sea muiere
A trăit pré fericit,
Se iubiau făr de scădere,
Geloziă n'aũ simțit. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dracul — înse — pus a nume
La porunca din tartar —,
A umblat destul prin lume,
Să li strice scumpul dar.

După ce 'ncercase tóte
Până când se osteni,
A văđut că nu se póte
Făr' de sprijin a resbí. —

Cât umblase pe sub sóre
Ca să facă stricăciuni,
Auđi d'o vrăjitóre
Ce făcuse mari minuni. —

Cercetând el p'astă babă
Încrețită de mulți ani,
Ca să-î facă bună trebă
Se tocmesce pentru bani.

Baba merge la muiere
Ca să-î spună de noroc,
Și din cărți — după vedere —
Bine nu ese de loc.

— Va să fii nenorocită,
Că cărbatul tău a dat
D'o ibovnică vestită,
El în ea-î amorezat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar eū am un leac la mine,
Ca să scapi bărbatul tău
De amorul care-l ține
Fermecat de dînsa rău.

Étă-ți daū acia — dragă —
Un cuțit de descântat,
Pe sub mânecă tu-l bagă,
Séra când te culci în pat. —

După ce-și luă resplata
Baba ese la pândit,
Și cu planul ei d'agata
Pe bărbatul l'a 'ntâlnit. —

— Bine că te vîd — nepóte!
Că-cî am lucruri mari să-ți spun.
Ca pățită eũ sciũ tóte,
Ce e răũ și ce e bun. —

D'o nevoiã fórtē mare
Aĩ să dai, de nu-ĩ grigí,
Că nevastă-ta mai are
Un ibovnic d'a iubi. —

Ș' ast' ar trece — cum ar trece, —
Dar eĩ aũ mai hotărít,
Plan făcând cu sânge rece,
Ca tu să fii omorít. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Décã nu mē cređi pe mine
Caut'o de sér' în pat,
Că sub mîneacă ea ține
Un cuțit de junghiat. —

Dupã ce bacșiș plătesce
Babeĩ pentru informat,
El mergênd acas' găsesce,
La nevastă briciũ în pat. —

— Cã e tēcã — cã e pungã —
Dînsa 'n scuse se 'ncurcã
El o apucã s'o străpungã — —
Numai sciũ ce se 'ntêmplã! . . .

Dar atâta vi pot spune,
Traiul lor erá stricat,
Dragoste și ñile bune
Ei d'atunci n'aũ mai gustat. —

Dracul — dupá ce aflase
Ce făcuse baba rea —,
Frică mare-l apucase,
Cum să scape el de ea?

Bagă banii într'o pungă
Și legându-ï moșinoiũ,
Cu o palița-ï alungă
Babeï plata pe urloiũ.

Și grăbindu-se să sbóre ity Library Cluj
Strigă babeï din afar'
Esci mai mare vrăjitóre
Decât dracii din Tartar.

* * *

Pentr' aceea țineți minte
Toți câți sunteți însurați,
Să nu faceți legăminte
Cu dracii împelițați!

TREI DORINTE.

Mercur aduse veste.
Luī Iupiter în sus,
Că pe pământ jos este
Un lucru demn de spus.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Într'o colibă mică
Sunt doi căsătoriți,
Aū stare puțintică,
Dar tot sunt mulțamiți.

— D'aceea Mare-Joie !
— Mercur a cuvântat —
De-ți e pe 'nalta voiă,
Ei sunt de premiat ! —

— Mercure ! — Tu dicit bine,
Și eū mă învoiesc,
Să céră dela mine,
Treī lucruri ce doresc.

Mercur îndată sbóră
La ceî căsătoriî,
Şi-î află 'n colibióră,
Pe lângă foc lungiî.

Lî dá voiă să céră
Treî lucrurî ce-ar dorî,
Şi până mâne séră,
Aû timp d'a se gândî. —

Eî cugetă, că până
În ceea l'altă di
E timp destul şi-amână
Dorinî-a-şî statorî.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Şi cum şed eî pe vétră
La focul ce ardeá,
Şi jarul de pe pétră
Căldură respândiá, —

Glumesc mult şi de tóte,
Ținându-se la braţî :
Că-ar mai plăti — bărbate —
Pe jar nisce cărnaţî !

Şi ce să veđî — minune —
Un dor erá 'mplinit,
Cârnaţul pe cărbune
Făceá bun apetit. —

Un dar — astă nepastă
Din cele trei — răpiá, —
El strigă la nevestă :
Stați-ar de nas să-ți steá !

Și étă că-î concesă
Și-a doua ce-a optat,
Cârnațul la borésă,
De nas e acățat. —

Vedënd acum greșéla
Causată d'amândoi,
Să scape — fac tocméla, —
D'a nasului nevoi !

BCU Cluj / Central *Univ*ersit* Library Cluj

Lăsám dorinți d'aceste
Să nu fim păcăliți,
Cel maî plăcut dar este
Când suntem fericiți !

CINE A MÂNCAT CÂRNAȚII?

Un pantofariu trăiesce cu tinera soție
Din munca lor cea dreptă, că lucră pentru sat.
Ea tórce și el cóse, și din pantofărie
Căstigă ce-i de lipsă, și cântă nencetat:
Trala la la la la la, trala la la la la la! —
Trala la la la la-a, trala la la la la-a! —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O dat cârnați cu vérză avură de mâncare,
Din care s' ospetară pân ce s'aú săturat.
Bărbatul țice: dragă! să punem la cruțare
Cârnațul, ce remâne, pe mâne de mâncat.
Trala la la la la-a etc. —

In ziua următoare bărbatul se gătesce,
Să mănce din cârnațul, ce ierî a fost rămas,
Dar ce minune-î asta! cârnațul numai este,
Nevasta nu-și dá séma, ci-arată golul vas. —
Trala la etc. —

El ȃice: tu nevestă! tu ai mâncat cârnații,
Dar ea încă-î răspunde: ba chiar tu l'ai mâncat,
Și cërta curge până, ce se 'n voiesc ca frații,
Că cel ce va mai ȃice o vorbă-î vinovat! —
Trala la la la etc. —

Bărbatul la tripodul cel de pantofăriă
Se pune de cârpesce pantofii supărat,
Și la cârnați gândesce, că unde pot să fiă?
Dar nu vorbesce una, ci cântă ne'ncetat:
Trala la la la etc. —

Nevasta decă vede pe soțul sêu ce face,
Iea furca la 'ndemână, și 'ncepe a 'ndrugă,
Și făr să facă vorbă, i dă lui bună pace,
De vreme lungă și ea s'apucă d'a cântă:
Trili li li li li li etc. —

Dela o vreme intră în cas' o socăciță,
Și 'ntrebă pe stăpânii, la prânz ce-î de făcut?
Se uită un la celalt, ea strîmbă din guriță,
El încă dă din umeri și cântă ca un mut:
Trulu lu lu lu lu lu etc. —

Vedënd că și stăpâna la cântec secundéză,
Alérgă, chiamă satul: veniți c'a 'nebunit!
S'adună tótă lumea, și toți se 'ncredințéză,
Că cântă ca nebunii, precum v'am povestit:
Trala la la la-a etc. —

Se sfătuesce obstea, că ce păcat să fiă?
Și chiamă pe preotul, că dór' s'aũ prilostit,
Molitvele cetesce din sfântul Vasilie,
Să scótă din ei draciĩ, dar nu li-a folosit.
Trala la etc. —

Și medicul se chiamă, la puls 'ĩ pipăesce,
Și scrie la potică repecte pe papir
S'aducă medicina, și ce mai trebuiesce,
Ca să lĩ dea mai iute pe rënd cãtẽ-un clistir.
Trala la etc. —

Și după ce acestea se pregătiră tóte,
Se pun cũ toți și lęgă pe pantofariul meũ.
El, când i daũ clistirul, se svêrculiã cãt póte,
Dar nu vorbesce una, ci sbérã ca un leũ:
Trala-a etc.

Acum'a vine rëndul la tinera soția,
Și când se pun s'ó lege, cristirul să il deã,
Ea strigã desperatã: nu faceți nebuniã,
Vedeți-vẽ de trebã, că n'am nici o beleã! —
Trala etc. —

* * *

Bãrbatul cum aude vorbind a luĩ muiere,
Deschide și el gura, strigãnd ca un nebun:
— Tu ai mãncat cãrnașul, și-mĩ faci și neplãcere,
Astéptã cã la tine clestirul eũ sã-l pun! —
Trala la la la la la — etc.

VOIA ȘI NEVOIA

— **M**ândră Mariórá
Dă-mi un sărutat,
Cel-ce te adóra
Nu-î de refuzat! —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Nu-ți voiú da eú ție
Nici un sărutat,
Că tu ai soția
Pentru delectat. —

— Dă-mi o sărutare
Ânger adorat,
Că soția-mi n'are
Voiă d'astă dat? —

* * *

— Ești om de nevoiă,
Orî un blăstemat, —
Du-te și-î fă voiă,
Dacă-î esci bărbat! —

P O R T U L.

In tiner dela țără
Se duse la oraș,
Și-acolo-l îmbrăcară
În port de coconaș. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar mai târziu se 'ntorse
Acas' la satul seū,
Că biet se săturase
De multul hotvoleū.

La joc și el se duce
În negru îmbrăcat,
Și se 'ndesă s'apuce
O fătă la jucat. —

Copila cea istéță
Se uită la cocon,
Și 'ntrébă cam glumétă:
— Dór' nu esci tu Iuon? —

Tu ai vestminte scumpe
Ce nu se pört' aci
Şi decã se vor rumpe —
Cu ce le vei cãrpi? —

* * *

Te pörtã crestinesce
Cã altfel te îngân,
Şi umbla romãnesce
De vrõi sã fii român. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj.

UNDE-L GLODESCE CISMA. —

In holteiū ce 'mbĕtrānise
Și trāiá ca un burlac,
Fĕtă casnică-și gāsise,
Ce-ī serviá luī după plac.

Într'o ȓi se premenĕsce
Cu cămașă și-observà,
Că un bumb la gât lipsesce,
Să il cósă o chiamà.

Până-ī cósĕ bumbul bine
Pe la pept o pipăi,
Iĕră dĭnsa-ī și previne :
— Sciū eū ce ȓi-ar trebui.

— Spune-mĭ dragă — el o 'ntrĕbă —
Óre ce mĭ-ar trebui?
Dĭnsa-ī și respunde 'n grabă. —
Dar luī altceva-ī lipsi. —

Din acestea ori și cine
    Póte lesne observá,
Că tot omul scie bine
    Unde-l stringe cisma sea.

RESBELUL.

Undeva 'ntr'o adunare
De resbelul se vorbiá,
Ce cu multă 'nversunare
Între turci și ruși curgeá.

Nisce dame răsfatate
Întrebaú p'un cătănoiú :
Ce va fi de vor străbate
Turciú cei reí pân la noi?

Dómnelor mele — respunde :
Turcul este neam cam prost,
Dacă pân' aici petrunde,
Va fi vaí de c,—*) vost'

* * *

Din aceste vorbe vane
Pot și damele 'nvătă,
Că nu-í bine cu cătane
De resbóiè-a discutá.

---

*) pentru esteticí se subînțelege : *capul*.

PÓLELE ȘI NĂDRAGIÎ.

De Zafir se povestesc
Că odat' când s'a primblat
Cu o grupă de neveste,
El din glumă le-a 'ntrebat :

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Dómnelor mele pré dragi!
Ce-ați face déc' ați aflá
Nisce póle și nădragi,
Maî ântâiü ce-ați redică ?

Đice una frumușică :
Pólele le-ași redică !
Iér Zafir îndat replică :
Eü nădragiî 'n jos i-ași da !

* * *

Anecdota dovedesce
Pe deplin și nimerit,
Cât de răü se păcălesce
Guralivul cel pripit.

PRAETERITUM PLUS QUAM PERFECTUM.

○ copilă tinerică
Conjugările 'nvătă,
Lângă ea din gramatică
O mătușă-î ajută.

Da Bacéstiĵ a Cei mătúșă
Maî avé și alt pecat,
Că-cî avênd nițică gușă
N'a venit la măritat. —

Ea provócă pe copilă
Să conjuge: eũ remâiũ,
Și copila cam în silă
Dice până 'n căpătâiũ.

În present și 'n jumătatea
Timpului celui trecut,
În perfect și la etatea
Viitorului plăcut. —

Când mătuşa mai întreabă
Preteritul pré trecut,
Nu puteá respunde 'n grabă,
Cî pe gânduri a stătut.

Provocată înc' o dată
Copiliţa i a respuns :
Am remas nemăritată,
Şi fugind s'a cam ascuns. —

* * *

Si d'atunci copila ţine
Minte 'n capul tinerel,
Că de tigră nu e bine
S'amintéscă celui chiel.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

S Ó C R E L E.

Trecuse iérna cea cu ger,
Natura înverđise,
Zefirul se 'ntindeá sincer
Pe câmpul ce 'nflorise.

Doi pretini buní se preumblău
Să uite de necazuri,
Și de natură fantazeau,
Uitând d'a lor pricazuri. —

Iér unul în extasul seú
Admiră și exclamă :
Ce bun e Domnul Dumneđeú,
De tóte trage samă.

— Veđi cum resare din pămênt,
Ființele 'ngropate
Să préslăvescă pe cel sfênt
D'atâta bunătate.

Dar soțul seǔ cam îngrigiat
    . Rspunde vorbă-amară :
— Trei sócre eǔ am îngropat,
    Și n'ași vreă să resară.

* * *

S'a scris de sócre — adeseori
    Cu multă persiflare,
Dar fără de ele nu te 'nsori,
    Deci fi mai cu răbdare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

C.

D'ale Cuviosilor

Indulge ordinibus.

Virg.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ȘIAGUNA ȘI ȘIULUȚIŪ.

După multă muncă, și luptă amară,
În sfârșit Româniî aŭ fost mulțamișî
Și cu bucuriă, că recâștigară
Pentr' a lor bisericiî doi Metropolișî. —

Metropolișî harnici Șiuluțiu și Șiaguna,
Cari 'n cele sfinte mereu se 'ntreceaŭ,
Ieră pentru limbă se luptaŭ într'una,
De și câte-odată și dispute-aveaŭ.

La o consultare d'afaceri comune
Șiuluțiu s'adresază cătră soșiu-seŭ:
Lesne e Frățieî Téle a dispune, —
Dar eŭ am pe Papa după capul meŭ.

Ier Șiaguna 'n glumă 'ndată-î și răspunde:
Lesne e Frățieî Téle d'a vorbi,
Că ai la spinare pe Papa, de unde
Orî la ce nevoiă te va ocroti; —

Dar—sărac de mine—eū nu am pe nime
La spinare, care să-mī dea ajutor !

* * *

Tot omu 'n a séle nevoī maī intime
Scie unde-l stringe cisma la picior. —

ȘIULUȚIU CU BISERICA ARSĂ.

La una din capitale,
Unde-a deseori se țin
Sărbători oficiale,
Cu servițiul divin.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Obstea cea mică română
Înc' aveà p'un vârful de deal
O biserică bătrână
Din slăbuț material.

Coperișul de șindilă,
Și părății numai lemn,
Ușa strimțată, — numa 'n silă
Între omul fără 'ndemn.

Pentru slușbă, și scriptură,
Un preot neputincios,
Cam dedat la beătură,
Nu eră pré priincios. —

După sluşba onerósă
La serbarea pascilor,
Ómenii se duc p'acasă,
Fiă-care la ai lor.

Dar preotul ce remase,
Capul plin, altariul gol,
Luminările uitase
Să le stingă pe pristol.

Când colo la prânzul mare
Écă biserica 'n foc,
Şi ardând vr'o douë óre,
N'a ramas din ea — de loc. —

Îngrozit preotü-alérgă
Să se scuze drept la Blaş,
Ca să n'apuce să mérgă,
Să-l acuze vr'un vrăşmaş,

Acolo Metropolitul
Şiuluţiü — după că-ascultat
Cu blândeţă p'amărítul
De preot — ce s'a 'ntêmplat.

Mânile la ceriü redică :
— Muţămesc la Precesta ! —
Dice bătrânul Vlădică :
— Că v'aü ars biserica. —

— Du-te-acasă, și te pune
Una nouă d'a zidí,
Ajutóre să s'adune,
Eű o sută pun aci.

* * *

O biserică 'nfloresce
Vrednică pentru creștin,
Și orașu 'mpodobesce
Dela Diciu-Sân-Martin.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ȘIAGUNA ȘI SEMINARISTIÎ.

Intr'o consultare, ce Șiaguna ține,
Pune întrebare la specialiști,
Ca să-și dea părerea cum ar fi mai bine,
Să fiă costumul la Seminaristi?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Unii vor să porțe hainele civile,
Alții 'n reverendă, ca să se dedeă
A umblă măcară 'n anumite ȃile
Mai cu șic și fără d'a se 'mpedecă;

Reverenda 'mbracă ca cocoșiu 'n pene,
Ascundēnd cămeșa, ciorecii și tot, —
Ba pôte să umble și numa 'n ismene,
— Ba — ȃice — Șiaguna — chiar și *sanchilot!*

M O G A ' N A U D I E N Ţ Ă .

Ortodoxii după multă suferință,
Ce purtară pentru vechia lor credință,
Capătă Vlădica de neam românesc,
Dar lipsit de toate multe-î tribuesc.
Din Sibiiu pornesc în mare sărăcie, Cluj
Ca să cêră milă dela împărăția.
Se sui pe vârful unui car cu lână,
Ce duc căraușii ca marfă română,
Peste pusta Tisei pe drumul cel rău
Până la Viena, — lucru foarte greu.
Ajungând acolo merge la Schönbrun,
Ca să cerceteze pre Francisc cel bun.
Ci din Burg și până la Schönbrun e mare
Calea, decât omul merge pe picioare.
Ostenit el intră 'n parcul cel frumos
S' aședă pe costă la un pom umbros,
Hâinele desbracă, reverenda 'ntinde
Peste ierba verde cât poate cuprinde.
Cismele desculță, și 'ntr'un lac de pesce —
De noroiu le spală și le neteșce,
Și le pune 'n sôre ca să se usuce,
D'un cârlig acață chiar și sfânta cruce.

Apoi se lungesce și Sfinția Sea,
Ca să dórma până se va recreá. —
Față d'astă scenă — cum se povestesc —
Din feréstră tóte Francisc le privesce,
Trage clopoțelul, ordonanța vine,
— Veđi pe omul cela, adă-l pân la mine.
El spuse că este Episcop valac,
Vine după milă pentru că-î sěrac.
Impěratu-î bagă atâți bani 'n pungă
Ca 'n călětoríă pân' acas' s'ajungă.
După ce se 'ntórse la Sibiiú găsesce
Ordinul prin care plata-î sě măresce.

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Ce făcú Vlădica pare-a fi prostíă,
Dar nevoia iértă multe 'n sărăcíă. —

MOGA CU DRACII.

Sub Moga episcopul
— Se spune din bătrâni —
C'aveau dușmani scopul
Să 'nculpe pe români.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Făcură și-arătare
Guvernului zelos,
Că popii fac stricare
Poporului de jos.

Din sfântul Vasilie
Molitvele cetesc,
Țicând în nebunie
Că draci din om gonesc.

La exorcisme d'estea
Străinii încă-s' trași,
Că se lățise vestea
La Unguri și la Sași.

Dela guvern decrete
Vlădicii i-aŭ sosit,
Ca 'ndată să încete
Amestecul în rit.

* * *

Vlădica om al pacii
Oprî p'ai seî sluşbaşi,
Să nu mai scôtă draciî
Din Ungurî şi din Saşi.

MOGA CU SASIÎ.

Moga merse 'n vizitare,
Când erá el Archereu,
Și-l primesce 'n pompă mare
Credincios poporul seü.

El la parochiã trage
Când ajunse 'n Mediaș,
IerBprimarulCsasalsã-lvbageLibrary Cluj
Vreá la sine 'n bun sálaș.

Moga refuzà cu bine :
Voï ați luat tot, ca stăpâni,
De me-ți luá voï și pe mine,
Ce remâne la români?

* * *

Nu pré ține sərbătore
Omul care-ï ocupat,
Și baba cea cãlětore
Tot așá s'a escuzat.

MOGA ȘI UNITUL.

Moga episcopul
Merge 'n vizitat
Precum cere scopul
La care-î chemat.

În călătorie
Stă la Făgăraș, BCU Cluj University Library Cluj
Și la parochie
A luat sălaş.

Acolo s'adună
Mulți d'ai seî preoți,
Are să li spună
Predică la toți.

Și când li vorbesce
De serviț divin.
Etă că sosesc
Un preot străin

— Am venit Présfinte —
Să te salutez,
Ca p'un bun părinte,
Te felicitez.

Mare bucuriă,
Pentru c'ai venit,
Mî-a făcut și mie —
Eü 's Vicariü *unit!*

Episcopul dice
Scurt și mocalit :
— Ce să-ți fac? amice!
Dcă esci *unit!* —

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Din cele pățite
Poți fi lămurit,
Să nu faci vizite
Când nu-î potrivit.

LEMÉNYI LA PETRILA.

Intr'un colț de țeră unde se 'mpreună
Jiul și se scurge printre seninări,
Un popor trăiesce 'n legea cea străbună,
Si eră ferice, făr de conturbări.

Leményi Vlădica când-va-î cercetase,
Să-î căștigel pentru beserica sea,
Și din sat în sate cu rêvnă umblase
Până la Petrila, unde-î îndemnă.

Dară nicī cu buna și nice cu sila
Ne putënd învinge, astfel li-a vorbit :
— Pentr' aceea satul se chiamă Petrila,
Că inima vóstră dracul o-a 'mpetrit !

* * *

Și d'atuncī Petrila vrednica comună
Stă ca pétra tare în credința sea,
Și la tótă lumea gata e să spună,
Că de dracul n'are nice o belea !

COMÓRA VLĂDICII.

Moga episcopul, care păstorise
Turma sufletéscă timp îndelungat,
Multă avuțiă 'n ladă grămădise,
Gălbiorî și talerî — număr însemnat.

Tótă diminéța el deschide lada
Să aeriséscă marile comori,
Să se delecteze când vede grămada,
Ce cresceá ca iérba pentru cositorî.

Des de diminéța iată că-l surprinde
Un nepot de soră, pe neașteptat,
Tocmai când în ladă mânilé 'și întinde,
Ca să pipăcéscă tot ce-a adunat.

* * *

— Ce faci Présfințite? vėd că-ı bună veste!
Iér' frapat Vlădica ȃice — mai apoi —
— Până când voıu róde tóte eu aceste? —
— Lasă Présfințite — că le-om róde noı . . .

SIMONIA.

La satul Nusespune ajung din întâmplare,
Și nóptea mă constrînge aci d'a rămâneá,
O curte mai de frunte mă 'ndémná spre intrare,
Stăpânul ospătareț mă duce 'n casa sea. —

El multe-mi povesteste la cina oferită :

— Comun'a fost săsescă, dar bun e Dumneđu,
Acum e románescă de legea cea unită, —
Și-aci vęd că bătrânul oftéză una greu.

Aștept cu nerăbdare durerea-î să mi-o spună,
Și stând el mult pe gândurî din nou vęd că oftă,
— Să-mî fi păstrat mai bine credința cea străbună,
La tóte acestea însă e numai vina mea. —

Un preot venerabil avusem în comună,
Ce ne păstră credința și ne păzi de rău,
Un fiu lasă în urmă-și cu creștere pré bună,
Și toți doriaș să-l facem preot lui Dumneđu.

Ne ducem la Vlădicu ca să-l hirotonescă,
Măria-Sea ne 'trébă : Veniți d'acasă voi?
Umblata-ți la asesori, ca ei să vi gătescă —
Cum se cuvine — calea, ce duce pân' la noi?

— Am dat noi — Présfințite — la toți câte o sută,
Și dăm Măriei Tale acia sute trei! —
Dar Présfinția nu e deplin satisfăcută,
Și ne trimetă-acasă, ȳicând că-s' puținei

Venim acasă ieră, mai adunăm o sumă,
O ducem și p'acesta să facem sute cincî.
— Dar ce gândiți voi ómenî ? popia-î numai glumă
Mai vindeți cai și epe, din boi și din juninci.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din casă 'n casă mergem făcând pe datorită,
Argint și aur până să punem sute opt.
Vlădica însă cere ca să 'mplinim o miiă,
Așá clericul nostru de popă va fi copt. —

Atunci s'adună satul și strigă cu o gură :
— Aceasta-î Simoniă ! tálhari nepomeniți !
Lăsați pe belitorii ! fugiți de cei ce fură !
Să mergem tótă obstea, să trecem la uniți !

Așá pătirăm — frate ! cu Présfințitul care
Turma sea o mulse el și-ai lui ciobani.

Dar când gândesc d'atuncia, și acuma rău îmi pare,
Că n'am plinit eu miia, să-î dau dracului banî !

Trecuse meșul nopții și-o pauză mai întrase,
P'afară cucuveica se pare c'a strigat :
Și Juda vîndătoriul arginți treizeci luase !
Bătrânul — nópte bună ! dîcînd s'a depărtat.

* * *

Acéstă istoriă în sine fôrte tristă,
Ce n'ar avé nicî dreptul d'a fi aci 'nșirat, —
D'aceea noî o punem în partea umoristă,
Că s'a 'ntêmplat 'nainte de vécul luminat. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PĂMÎNTUL CLASIC.

Popazu episcopul, pornind ca să primescă
La Caransebeş turma cea nouă sufletescă,
În drumul seû la satul Grădişte se opri,
Ce Ulpia Traiană o dată se numi —

Poporul s'adunase din loc, din depărtare,
Să-l védă şi să-î céră o binecuvântare.
Orator bun cum este Vlădica lî ţinù
O cuvântare demnă, ce fôrte mult plăcù.

El între alte ðice : iubită adunare !
Pămîntul esta-î clasic, pămînt de cinste mare,
Dar un bêtrân răspunde cu multă naivitate,
— Va fi—Présfinte—dară nu se pré fac bucate!—

Vlădica mai departe urméză înfocat :
— Şi Dumnévóstră sunteţî tot fii de împêrat.

Unchiaşul întrerumpe — oftând cam necăjit —
Va fi cum ȃică — Părinte! dar' tare-am sărăcit.

* * *

Acastă istoriă destul ne lămuresce,
Că omu 'n sărăciă cu greū se 'nsufleţesce.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

P R E D I C A .

In preot întrebă p'a sea preotésă,
Unde-a fost de vine pré târziū acasă?
Dînsa se escuză : pentru că sciá
Că el are tocmai măně-a predicá,
L'a lăsat acasă să se pregătěscă,
Pentru predicarea cea bisericěscă.

Într'o nópte ínse și preotul stá
La niscarī petrecerī și se 'ntârziá,
Când sosesc-acasă preotésa 'ntrébá
Pentru ce nu vine-acasă mai de grabă?
— Dragă preotésă — i respunde el —
Am lipsit d'açasă timp mai multicel,
Să te poți deprinde 'n predica mai bine
Ce aí á o spune astăđi pentru mine.

* * *

Popa și protésa fiá cu răbdare,
Când se preparéză pentru predicare.

NEVOIA STRICĂ LEGEA

In biet preot, — cel ce avé
O parochiă slabă —,
La episcop cu grige greá
Se duce și întrébă.

Présfintellj ófen pot Usă epun Library Cluj
La sfânta liturgiá
In loc de pâne și vin bun,
Măligă și rachíá! —

Vlădica 'ndat la rëndul seű
Rěspuns din carte scóte,
Tipicul ne opresce greű,
D'aceea nu se póte.

Iér' popa-ı spune — cam dedat
Să dea rěspuns la tóte — ;
Eu de nevoia am cercat
Și — crede-me — se póte!

Nevoia mare -- din proverb --

Restórnă orî ce lege.

Și ce-î ce n'aũ foc -- 'ncă ferb

Numai cu apă rece.

POPA ȘI MĂCELARIUL.

In predicator gata d'a merge la Amvon,
La măcelariul David trimite pe Iuon,
S'aduc' acasă carne să férbă măi curênd,
Ca pân' la prânz s'o gate, pe când vine flămênd.
Iér când popa puternic la obște predicà,
Și din sfânta scriptură la stichurî recità,
Măi pune și 'ntrebarea: acuma să vedem,
Ce măi ȃice și David, de el să ne ținem!
Atuncî Iuon se scólă dintre ascultători,
Și strigă, cumcă David nu dă carne 'ndatori

M E D A R D.

In Ardél unde trăiesc
Neamuri felurite,
Printr' acelea se ivesc
Glume nimerite.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Un preot răsăritén
Casa și-o clădesce,
Și c'un maiestru luteran
Lucru nu sporesce.

Că-cî o plóiă, ce s'a pus,
Numai încetéză,
Și zidirea mai în sus
Nu înaintéză.

Decî maiestru necăjit
Duce : moî porinte !
Este timp ne potrivit
Nu dăm înainte.

Că și noi avem un sfânt,
Ce Medardu-l chiamă,
Și de-aduce ploiă vânt,
Face multă zamă.

Popa dup' acest cuvânt
Duce : Jupânele !
Voi aveți numai un sfânt,
Și-ala face rele.

* * *

Gluma e — cum o vedem —
Acră ca lămâia,
Cum e sfântul cel avem
Așa-l și tămăia.

C A N O N U L.

In unchiaș și-a sea muiere
Se dedase-a fi bețivî,
N'avéu altă mângăiere
Decât a fi recidivî.

Deci preotul se gândește,
Cum ar fi de mântuit?
Și când i spoveduiesce
Cu canonul i-a oprit.

Dar părinte! ei întrebă —
Când avem vre un tîrgaș, —
Nu putem în astă trébă,
Să bem și noi aldămaș? —

Asta-î alta — popa ȕice —
Dacă tîrgul s'a 'ncheiat,
Atuncî făr de nicî o price,
Veți bea, că nu e păcat.

Se duc amândoi acasă,
Și bărbatul vinde 'ndat'
O văcuță la borésă,
Și beaŭ fără de păcat. —

Iér a doua ȃi ea vinde
Dobitocul înapoi,
Și de aldămaș se prinde
Pân' se 'mbétă amândoi.

Astfel moșul și' cu baba
Têrguesc și-și fac plocon, —
Aldămașul strică tréba
Popii scósă din canon.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Deci să 'nchidă cuvioșii
Porțile dela Sion
Să nu scape păcătoșii
Așa lesne de canon.

VODĂ ȘI POPA CU PĂSTRĂVIÎ.

In Vodă ore când aveá
Soția credincioasă, —
Dar escedá cât ce vedeá
Vre una mai frumoasă.

Soția sea mult se măchniá,
Și rógă pe preotul, University Library Cluj
Măriei Séle sfat să-í deá,
Să fiá-al eí cu totul. —

Preotul curții și făcù
Precum luà 'ndrumare,
Iér domnul ascultând tăcù,
Și-l chiamă la mâncare.

La mésă-s păstrăvî de mâncat
Gătiți în multe moduri,
Pe popa Vodă l'a 'ntrebat
De-í plac din aste soiuri?

Răspunsul dat dĕ-acest preot
Eră cum se cuvine :
Că păstrăvii lui peste tot
Firesce-î plac mai bine.

A două a trei' a patra ȃi
Și'n cele ce urmĕză
Pe popa — după cum dori —
Cu păstrăvi îl tractĕză.

D'atăta păstrăv săturat
Duhovnicul grăesce :
Măria-Ta ! n'ar fi pĕcat
Să mai schimbăm din pesce.

Ier Vodă-î și rĕspunde 'n dat,
Că-î va 'mplini dorința, —
Să-î fiă dar' și lui iertat
D'așî împlini voința.

— Acum — părinte — poți vedĕ,
Că eũ-mĭ iubesc nevĕsta,
Cum prețuesci sfinția Ta
Mai mult bucată-acĕsta.

Dar dĕcă și eũ când și când
Mai schimb câte-o bucată,
Să scii că nici eũ n'am de gând
Să uit d'a mea vr'o dată. —

Cu cei mari mai bine să tacî,
Decât să dai de price,
Ce face popa să nu faci
Să faci numai ce ȳice!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUZA CU CĂLUGĂRUL GREC.

Cuza Vodă sterse
Orî ce mănăstiri,
Unde grecul merse
Pentru chilipiri.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Mare-î consternarea
Grecului străin,
Că va perde starea
Strînsă de hain.

Merge 'n audiența
Un Archimandrit,
Plin e de credință
Că va fi primit,

Ca smerit să-l róge
Și cu chilipiri,
Legea să abróge
Despre mănăstiri.

Precând întră 'n casă
Starețul hrănit,
Vodă dela mėsă
Altfeliũ i-a grăit :

— Aĩ venit la mine,
Vrėĩ să-ți daũ prinos?
Vėd că ți-a mers bine,
Și escĩ sănătos ! —

— Am venit Alteță,
La picióre-ți caz,
Să fii cu blăndeță
Căci avem necaz.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Și eũ am necazuri
Părințele-al meũ,
Și-a mele pricazuri —
Cuĩ să le spun eũ?

— Ce necazuri póte
S'aibă-un domnitoriũ?
Escĩ domn peste tóte,
Și bun voitoriũ. —

Vodă cel cu minte
Dice iminent :
Am necaz -- Părinte !
Că sum *impotent*.

* * *

Asta va să spună
Cum să vă scăpați
Cu o glumă bună
De nerușinați.

CĂLUGĂRUL PITPĂLAC.

Un călugăr se 'ndrăgise
D'o nevestă tinereá
Și adeseorî dorise
A se întălniî cu eá. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

După multă cercătură
Se 'nvoisě-a se 'ntălni
Amăndoî în arătură.
Când începě-a spicuî. —

Și ca lumea să nu védă,
El să mérgă 'n arăturî,
Dînsa încă să purcédă
P'altă cale 'n cotituri.

Și pe brânci să se întélnescă
Când el strigă: *pitpălac!*
Dînsa încă să rostescă
Când și când câtě-un: *qua-quac!*

Dar nevêsta înțelêsă
A trimis p'al seũ bărbat,
Să se bage 'n holda dêsă
La timpul determinat.

Pitpălaciĩ 'naintară
Cu *qua-qua* și *pitpălac*,
Și d'odat se presentară
Amândoĩ la comanac.

Ici bărbatul ciomăgesce
Pe călugăr ca p'un drac,
Și scăpându-l i grăiesce:
Să te mai vëd *pitpălac*!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

D'aci învețe orĩ și cine
Să n'ascundă mâța 'n sac,
Iér călugărul — nu-ĩ bine —
Să se facă *pitpălac*!—

CĂLUGĂRUL ȘI A X. PORUNCĂ.

In călugăr tiner dela mănăstire
Are cunoștință multă din psaltire,
Biblia și alte cărți el a cetit,
Și se ține că e foarte pricopsit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Intre alte multe el își însemnase,
Că 'mpăratul David a făcut păcat,
Când mușterea altu om și-o anectase,
Și d'aceea totuși Domnul l'a iertat. —

Apoi nu e bine — 'n biblie se ȳice —
A fi omul singur pe acest pământ.
Moș Adam gustase — peste legământ —
Mărul dela Eva, ce produse price.

Nóptea nu dormiá,
Ci tot socotiá,
Cum ar mai poteá
Și el a gustá?

Că din mănăstire ȃia tot vedea
O nevastă care peste drum şedea. —

Şi Reveca este tineră frumoasă,
La trup sănătoasă,
Ca din flóre scósă,
Naltă şi subţire, plină pe la sîn
Şi se culcă nóptea în şoprul cel cu fên.

Când călugăraşul crede că bărbatul
Este dus d'acasă, părăsesce patul,
Şi la mez de nópte merge încetisor,
Spre grădina lor
Cu Amor
La dor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ajungând la şoprul cel întunecos,
Şi periculos
Pentr' un om fricos —,
ȃice din scriptură — mormăind în şopte:
Pusu-s'a 'ntunerec şi s'a făcut nópte!

Pipăind aflară
A lui Iacob scară
Carea cu un capăt pân la ceriū duceă.
Şi din adâncime
Suie la înălţime,
Maî presus de ceriurî mă voiū înălţă!

El suind ajunge 'n podul dela șură
Și recognoscéză undě-o-ar găsi?
Și-apoi măi șoptesce 'ncetișor din gură:
— *Cât de înfricoșat e locul cel d'ací!*

Pipăind cu mâna dă de piele móle!
Simte o grămadă de picióre góle,
Și atunci șoptesce cu cuvinte liní!
— *Și erau acolo mari și mici jivini!*

Dar simțind bărbatul care-í lângă eí,
I dă una 'n céfă scăpărând scânteí.

Biet călugărașul

Cătră ucigasul

Strigă din puterí :

— *Foc tunà din ceriü!*

Și din pod bărbatul repede-l împinge,
El cădënd în șură schiopătând se plânge:
Étä cum satana cade pécätos
Din ceriü ca un fulger pe pämént în jos!

Ósele-și frânsese nu poteá să fugă
Și bărbatul iară-'l prinde și-l îndrugă.
Iér călugărașul — *stá mut ca un miel*
Inaintea celui ce-l tundeá pre el.

Cătă 'nvătătură multă și adâncă
Are un călugăr, tot e de folos
Să mai procetască și-a decea poruncă,
Să nu dea din poduri ca satana 'n jos.

CE SĂ-Î FACI? N'AI CE-Î FACE?

Intr'un colț de țără unde izvoresce
Dintre stânci înalte Jiul magnific,
Isolat de lume un popor trăiesce,
Care 'n obiceiuri ține ce-î antic.

Când e 'ngropăciune - prin mueri anume
Pune ca / să cânte pe sicel ce-a murit.
Vaietele triste scire dau la lume,
Ca să se adune cei-ce l'au iubit. —

Care cum sosesc, stă puțin și tace,
Apoi cătră mortul ȳice : ce să-î faci?
Ieră adunarea strigă : n'ai ce-î face !
Datina se ȳice-î tocmai defa Daci. —

* * *

Dică orī și cine, care cum i place,
Inse obiceiul este minunat, —
Ce să-î faci? o lume? Nu mai ai ce-î face !
Și filosofia écă s'a 'nfundat.

D.

D'ale Cioroilor.

Hic niger est, hunc tu romane caveto.

BCU Cluj / Central University Library Cluj *Mart.*

V O D Ă C U V O D Ă .

La Cuza Vodă merse
O cătă de țigani,
Când el robia sterse,
Să-î dică : la mulți ani !

Dar când se prezentară
La ușa din palat,
Nicî unul nu cutéză
Să între 'ncuragiat.

Împing dela spinare
Pe Vodă țigănesc ; —
— Cel mare cu cel mare
Mai lesne se 'ntêlnesc ! —

* * *

Țiganul de călare
E mândru și fălos,
Dar unde-î vântul mare
Nu merge bucuros.

FINIÎ ȘI NĂNAȘIÎ.

Doi țiganî de laiă — frați din întemplare
De nănași luară doi frați de român, —
Pe nănașul tiner 'l-ia finul cel mare,
Ier finul cel tiner pe nașul bătrân.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Orî și când sosese vre o sêrbătore,
Finiî cercetéză pe nănașiî seî.
Ca cu 'nchinăciune sa li dea onóre,
Să bea, să mănânce ca nisce mișei.

Ci d'atâta cinste, d'atâtea ospețe
Nu sciaû nănașiî 'n ce chip ar scăpá.
Eî făcură planul cum să se desvețe
Finiî lor în casă d'a li mai călcá. —

Când fac finiî ieră nașilor vizitá,
Finuluî mai tiner, ca celuî mai demn,
La mănăcare-î pune lingurá văpsitá,
Celuî 'alt o simplă lingurá de lemn.

Naşul tiner ține, că nu-î cu dreptate,
Ca finul cel tiner să fiă distins.
Lingurile — cere — să fiă schimbate,
Și din asta multă cértă s'a încins.

Nașul cel mai mare ȃice că-și cinstesce
Finul cum i place cu lingura sea.
Să-și cinstéscă și el finul omenesce,
Lingură văpsită décă vrea să-î deá!

Nașul tiner strigă : de nu daî cu bine
Lingura văpsită finului bătrán,
Că cinstea mai mare la bătrán se vine,
M'apuc și pe finul téeu din casá-l mân.

Nașul cel mai mare ese dela mésză
Mánios și sbérá réeu ca un tátar :
Décă tu pe finul meú îl scoți din casá,
Și eú svêrl pe finul téeu pe uș' afar'. —

Se redicá nașul cel tiner și-apucá
Pe finul cel tiner și-l bate crudel,
Apoî strigá : frate ! spuneî să se ducá,
Și décă mai vine, va fi vaî de el !

Multe nu gándesce nicî nașul mai mare,
Și-asvêrle pe celalt din locașul lor ;
Și-apoî strigá, sbiará cu amenințare :
Deți mai vine finul să scfi că-l omor !

* * *

Finiî fără de linguri, și pe nemâncate,
Se duc la bordeie povestind așa :
— Ce nănași de trebă ! ai vețut mēi frate,
Cum se 'ntrec mai tare cinstea să ni dea !

ȚIGANUL CU LAPTELE GROS.

Țiganul căpătase de unde până unde
Un șténd cu lapte gros,
Și mult se socotise la ce loc l'ar ascunde?
De hoți erá fricos. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Cu popa se 'nțelege —, pe cât postul duréză
Să-l pună în altariu.
Păzit d'atâția ângeri, d'acolo nu cutéză
Să-l fure vr'un tâlhariu.

Când postul se sfêrsise el dela popa cere
In séra de crăciun,
Să-î dea șténdul acasă, să mănce cu plăcere
Din laptele cel bun. —

Se duc și cercetéză 'n biserică să védă
De șténd cu lapte gros,
Da ce să veđi - țiganul de feliu nu vré să crédă
Că laptele e scos. —

- Ce s'a făcut de lapte? ian caută părinte,
Că hoții nu l'aū luat!
— Să ne uităm țigane pe la icóne sfinte,
Vr'un sfânt de la mâncat?

Ei căută și află mustățile că-s pline
De lapte la Mihaiū —
Cu sabia cea scósă spre dânsul parcă vine :
— Țigane 'ndat' te taiū! —

Ba iértă-mě Présfinte Archangel Mihăilă,
Să scap d'aci frumos,
Că-ți voiū aduce 'n dată, de-ți faci cu mine milă
Și-alt șténd cu lapte gros!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Morala din acéstă poveste țigănescă
Cu laptele cel gros,
Se recomandă celor ce nu sciū să-și păzescă
Ce aū mai prețios! —

TESTAMENTUL ȚIGANULUI.

Un țigan îmbetrânit
Se gătiá de mórte.
Nici el nu erá scutit
De letala sórte. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar avênd el trei purcei,
Ce voia să-î lase,
La patru ficioři aí sěi,
La pat i chiámase.

Și li ȑice: dragi mei!
Lăuți fiasce care
Cătě-un porc din acesti trei
Drept ereditare. —

Deci ei iéu câtě-un purcel,
Dar unul remase
Făr' de porc ca vai de el,
Căci se 'ntârziase.

— Tată! Dar eă ce să iéú
C'aú lúat tođi purcei
Frađii međ nimic nu-mđ daú,
Hođiđ și mišeiđ! —

— Tu eđi un smintit și prost!
Tată-seú rěspunde,
— Să fi lúat pân ce-a mađ fost,
Nu când nu-đ de unde!

* * *

Pre privilegiul zugrăviaú
Greciđ cei cu minte,
Chel în céfă, și-đ puneau
Pletele nainte.

BEO City / Central University Library Cluj

Décă vređ ca să-l apuci,
Pletele-đ cuprinde,
După chică 'ndar te duci,
N'ađ de ce-l mađ prinde.

ȚIGANUL GURA MARE.

Țiganul vine-a cas' bătut,
D'abiã se mai tãresce,
Feciorul sãu cum l'a vãduț
Vindictã plãnuesce.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Cu tatã-sãu curagios
Pornesc îndat' la cale,
Sã prindã p'acel bãtaios,
Sã-l ieã la trei parale. —

Aflãnd pe pricinașul sãu
Feciorul îl întrebã :
— Tu ai bătut pe tatã-meu,
Rãspunde mai de grabã!

Romãnul ñice : eũ ñ-am dat
O palmã peste gurã,
Sã aibã, pentru c'a 'njurat,
O bunã ñnvãțaturã. —

Ficiorul ȃice : nu te cred,
Că poȃi să dai în tata,
Mai cêrc'o data să te ved,
C'apoĩ de tine-ĩ gata.

Atuncĩ romanul ĩ-a mai tras
Cu flegma cea mai calmă,
Dar voinicesce peste nas,
Țiganuluĩ o palmă.

Apoĩ se 'ntorse și lovĩ
Cu pumnul și pe secul,
Cât junele sê trãvãli
Pe jos d'a berbelecul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ficiorul ieá pe tatã-seũ
De mânã și-i grãiesce :
Sã mergem — pentru Dumnezeũ,
C'acesta nu glumesce. —

* * *

Destuĩ politici lãrmuesc
Cu gura nêspãlatã,
La fapte ĩnsã nu plãtesc
O cêpã degeratã. —

PRAZNICUL ȚIGANULUI.

Dedând țiganul că cât de bine
Petrec românii când prăznuesc,
Cu totă cinstea la popa vine,
Să-î deá și lui vr'un patron ȕeresc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Să-ți daú țigane un sfânt și ție,
Pe Sânt-Iuon să-l prăznuesci,
Când vine ȕiua, gátit să fie
Tot ce se cere, ca să-l cinstesci.

Să aí mâncare și vin pe mésză,
Să chiemí d'a rëndul creștiní din sat.
Și beutura să fie-alésză
Pe când ne-om pune la ospetat.

— Așá voiú face, cum ȕicí părinte!
Ținé-vom praznic de Sânt-Iuon,
Să-mí daí de veste, să sciú nainte,
Pe când sosesc-al meú patron.

Țiganul ține cu sirguire
Serbare mare la Sânt-Iuon,
Ântâiū serbéză la zămislire,
Și la mutarea spre 'naltul tron.

Iuon cu gura de aur vine,
Apoi sosi cel botezător,
Țiganul praznic d'a rëndul ține,
Dar i se pare cam multișor.

Evangelistul Iuon sosise,
Și alți asemeni din călindar,
Țiganul înse cam sërăcise,
Gândiá să scape d'atâta dar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Când étă popa la el sosesc
Să-î spună, cumcă Sântul Iuon
Pe diminéță se prăznuesce,
Să-î facă cinstea c'un bun plocon !

Sătul cum fuse de cele sfinte,
Țiganu 'ntrébă, cam necăjit:
Dar ce atâta Iuon-părinte !
Că praznicile m'au sërăcit?

Iuon pe mâne se prăznuesce,
Că capul sfânt i s'a tăiat.
— Of! tocmai bine se potrivesce
Și eū de praznic me vëd scăpat.

Morala scósă din daruri scumpe,
E scumpă — înse — te va 'nvătă,
Să nu 'ntinđi ața pân ce se rumpe,
De unde nu e — nu așteptá —! —

SĂRINDARIUL ȚIGANULUI.

Țiganului de laie nevastă-sea-î murise,
Și sta pe gând să-î facă de pomenire-un dar,
De unde până unde cioroiul aușise
Că daŭ creștiniî popiî să facă sărindar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Se duce la preotul, cu care se tocmesce
Să-î facă cum se cade — un sărindar frumos.
Și ce cere de plată cu bani gata plătesce,
Că preotul nu lasă din țece lei mai jos.

Așteptă cât așteptă țiganul și se duce
La popa să-l întrebe, de-î gata ce-a tocmit?
Eră făr' de răbdare cât mai curênd s'apuce
Să védă sărindariul de-î gata isprăvit.

Preotul i răspunde că pentru sărindare
Se cere ca să trecă din ȃile patruȃeci,
E bine părințele ! voiŭ fi cu așteptare,
Dar peste aceste ȃile de fel să numai treci.

D'abia trecù terminul, cu-o ñi mai înainte —
Şi étă că sosesc ȕiganul la preot. —
— Gătat'ai sărindariul cum mi-ai promis — părinte?
— Cătatu-l'am ȕigane, e gata peste tot. —

Fălos ȕiganul ñice, că-i pare fôrte bine,
— Să mi-l aducî părinte, să-l vèd şi să-l probez
Că vine bobotéza şi vrèu să-l ieaù pe mine,
Gătît cu sărindariul voiesc să mă botez.

Atuncî preotul vede cu cine-are d'a face,
Ce sărindariu ȕiganul aù aşteptat cu dor.
— E bine — mèi ȕigane, să-mî dai puţină pace,
C'acum sè află tocmai la sfântul croitor.

Şi după-ce preotul ȕiganului promite,
Că la botez el póte să aibă sărindariù,
S'apucă şi croiesce papire zugrăvite
Cu sfinţi dela Nicola să-î facă un peptariù.

Pe frigul cel mai gróznic, pe vènt şi pe ninsóre,
ȕiganul se îmbracă cu sfântul sărindariù.
Aşa se 'nfăcişéză la marea sèrbătóre,
Să se boteze cióra se'ndésă spre altariù.

Preotul pămătuful intinge-afund în apă,
Si pe ȕigan botéză din cap până în călcăiù.
Muiat până la piele ca şórecele scapă,
Şi degerat el strigă : aci numai rêmăiù!

Cădut la pat el chiamă pe popa să-l grigéscă,
Și plânge că-î pus bine de sfântul sărindariu,
— Să scii părinte cumcă d'a fi să-mi trebuiéscă
Vrodată sărindare, mă duc la — cojocariu.

ȚIGANUL FĂRĂ CUȚIT. —

— — —

In țigan furase
Porcul din coteț,
Păgubașu-l trase
Până la județ. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Judele-l întreabă :

— Pentru ce-ai furat !
Spune mai de grabă,
Hoț împelițat !

— Mă rog de iertare —
Dice acest hoheriū,
Mî-a fost fóme tare,
Cât erá sě periū.

Iér la întrebare :
— Nu te înțeleg,
Cum pentr'o mîncare
Furî tu porc întreg ?

Cióra ȃice 'ndată :
Că d'aveá cuțit,
Tăiá o bucată,
Și e mulțămit.

* * *

Iér morala încă
ȃice : ce să faci?
De nevoieă mâncă
Omul și colaci.

ȚIGANUL ÎN CELARIŪ.

Un țigan furase
Caș dintr'un celariŭ,
Și-și mai anectase
Și-un mândru peptariŭ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tras la judecată
Este întrebat:
— Cioră blăstemată —
Pentru ce-ai furat?

— N'avuî de mâncare —
Dragă Coconaș,
Fiă cu iertare
Luai un léc de caș. —

— Dar peptariul esce
Încă de mâncat?
Iudele-î grăesce:
De ce l'ai furat?

— Nu se potrivește,
Și caș și cojoc —
(Dice țigănesce):
A fi la un loc! —

* * *

Pilda-î așadară:
Că caș și cojoc
Nu-î bine 'n cămară
Să țină la un loc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PUȘCA ȚIGANULUI.

— — —
În român la judecată
Pentr'o vacă se scuză,
Și cu mărturiă arată,
C'a crescut'o de vițeá.

Un țigan care furase
Pușca unui vânător,
Auđind cum s'achitase
Românașul de ușor —,

Întrebat la cercetare
Că de unde a luat
Arma cea de vânătoare,
Umblă și tu la vânat?

Hoțul de țigan esplică —
Dându-se d'a rostogol —
— O-am crescut'o eă de mică
Când eră numai pistol!

* * *

Cu minciună boerescă
Să scapi de belea mai poți,
Dar cu gluma țigănescă
Pré departe nu o scoți.

ȚIGANUL ÎNSURAT.

— — —

In țigan care voiá
Pe fecior să 'nsóre,
Nu-l puteá înduplecá
La însurătóre —
Până ce nu l'a legat
Ca p'un drac împelițat,
De mâni și picioare.

După ce-a fost însurat
Prinde o secure,
Și la lemne de tăiat
Plécă spre pădure.
Ajungând el ostenit,
Vede-un iepure ciulit
In tufiș de mure.

Dă ocol — încetinel
După tufa désă,
Și s'apropie de el
Prin muriș se 'ndésă.
Dar șoldanul a simțit,
Și la fugă a pornit —
Din pricaz să iésă,

Cióra după el strigà :
Bine — drace bine !
Staî numai pân' te-a legá
Tat'-tëu şi pe tine !
Şi te va căsătorí,
C'atunci nu veî mai fugí, —
Ci-î păţí ca mine. —

* * *

Libertatea — cum vedem —
Din povestea dată,
Trebue să o ţinem
Cu puterea tótă.
Ea se cade la şoldan,
Tocmai ca şi la ţigan —

BCU Cluj / Central Anul respectată Cluj

ȚIGANUL CU SFINȚII.

Gra' nópte 'ntunecósă,
Iér țiganul călătoriũ,
Și pe iernă vënturósă
Multe doriá el de cuptoriũ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Nu știũ cum? dar se 'ntâmplase,
Ca s'ajungă la un sas, —
Căci odată-ĩ secerase,
D'aia drept la el a tras.

Gazda 'n mintea sea săsescă
Lasă 'n casă pe cioroiũ,
Să se culce s'odihnescă
Lângă foc pe sub urloiũ.

In urloiũ e o slănină
Și cărnați de afumat,
El le vede și suspină,
Și pe sas l'a întrebat:

Ce sunt astea jupânică,
Ór' nu cad pe mine jos?
Sasul ca să-l bage 'n frică
I răspunde serios:

Că slănin'-ar fi a nume
Dumnezeul țigănesc!
Iér cărnații să s'afume
Sunt tot sfinți ce-l proslăvesc.

— Fie-așa' — cum ȳică jupâne,
Nópte bună vi poftesc!
Cale lungă am și mâne —
Eú de nópte-o să pornesc.
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cătră ȳi hoțosa cióră
Când dorm toți și focu-í stins
Iea slănina subțioră,
De cărnați nu s'a atins.

* * *

Și eșind pe uș'afară.
Dela gazdă-și iea adieú;
Remâneți cu sfinții --- dară,
Eú mă duc cu dumnedeú,

ȚIGANUL CU IEPURELE.

Un țigan dăduse
D'un mic iepuraș,
Care 'n tufă-și puse
Provisor lăcaș.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ha! țiganul ȃice :
Bine te-am găsit,
Cu tine amice !
Eū m'am procopsit.

Te voiū duce-acasă
Si te-oī deșfătă,
Cu mine la mėsă
Te veī ospetá. —

Apoi tu veī nasce,
Și te veī prăsi, —
Și eū ve voiū `pasce
Pân' ve-ți îmulți.

Și-apoi eă voiă vinde
Mulți șoldană din voi,
Cu bană vom cuprinde
Mulle miă de oi.

Dela oi vom face
Caș și lapte gros,
Căciulă și cojăce,
Și peptariă frumos.

Și cu gura mare
Vivat! a strigat.

Iepurele sare
Fugând speriat. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Danciă-acuma sbiară:
— Ce găzdac fuseă!
Dar acuma iară
Sărac rēmăsei.

ȚIGANUL STĂPÂN.

P'un țigan nevasta
L'a bătut crudel,
Scapă de năpastă,
Dar ca vaî de el.

Sub pat se ascunde, Library Cluj

Și stă pitulat ;
Tată-seu pătrunde
Până pe sub pat.

— Ce e? măi voinice,
P'ací ai ajuns?
Tată seü i ȃice,
Iér el ȃ-a rěspuns :

— Ca s'arėt că 'n casă
Singur stăpânesc,
Și sub pat mă lasă,
Ca să poruncesc.

ȚIGANUL ȘI VIȚELUL.

— Țigane-alérgă tare,
Și uită-te nițel
La măcelariū de are
Picióre de vițel?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Am fost și-ți daū de veste,
Că zěū ! m'am tot uitat,
Dar măcelariul este
Cu cisme încălțat !

ȚIGANUL TRĂDAT.

- Bună ziua — mări țigane !
— Ce ciocane
— Cele-ce mi le-ai furat.
— Le-am aflat !
— Dar în straiță ce mări mișcă ?
— Înc'o găscă.
— Cea laltă unde-o-ai pus'o ?
— Ți-oam adus'o !

OFTAREA ȚIGANULUI.

Déc' ași avé slănină,
Cum n'am eũ nicĩ făină !
Of! dați-mĩ mie pace —
Ce maĩ plăcinte-ași face ! ?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

AVENTURILE ȚIGANULUI.

Un țigan de laie furcă se certase
Cu bunica Hârcă d'o sută de anî.
Sgripturóica multe 'n lume practiza-se,
Și-a fost vrăjitoare mare 'ntre țiganî.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
— Să scîi ciorovină, — faraóna-î dice —
Că te-a bate vîntul între mărăcinî,
Tót'a ta vieță va fi numai price,
Și-ți atîrnă numai dela trei b—inî.

Danciu plécă 'n lumea largă ca să scape
De blăstîmul babeî, — fuge ne'ncetat,
Ostenit de fugă, rânza-î stă să crape,
La pămînt jos cade, și-una î-a scăpat.

Aolio ! țiganul plînge-amar cu jale,
C'a perdut a treia parte din ce-a fost.
Supêrat pornesce și sîrînd o vale,
I mai scapă una, — acu-î lucru prost !

Desperat țiganul, cam fricos de mórte,
Numai cu un suflet, ce să fac' acum?
Sare-un șanț în cale, sare cam departe,
Și-î mai scapă una, — a murit în drum.

Când așa țiganul mort se lasă 'n cale,
Étä că-o trăsură 'n loc a fost ajuns,
Vizitiul strigă: iute să se scóle! —
— Nu vorbí cu morții! — cióra i-a răspuns.

La un porc de câne, ce-aveá să-î mai spună?
Decât vizitiul din car se dá jos,
Și cu biciu-î trage o bătaia bună,
Până când se scólă mortul sănătos.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Aolio-bădică! Vinde-mí biciul mie,
Că-ți dau ce veí cere, el m'a înviat.
Și din vorbă 'n vorbă, ca 'n negustorie,
Cumpără țiganul biciul minunat.

Ciór' acuma medic plécă și 'ntêlnesce,
Un conduct cu mortul, ce-l duc la 'ngropat,
»Stați creștini!» — el strigă, și pe toți opresce,
Și cu biciul bate mortul de 'nviat.

Necăjiți creștini!-l ieú la përuială,
»Cum ví tu țigane! mortul să ne stricí;
Când aí vëđut mortul, cu sfântă sfiálă:
— Dumneđeú să-l ierte! trebuià să đicí!

Cu bătaia 'n spate merge mai nainte,
Și văzând p'un popă, tăind un porc gras,
Ciorovina-î strigă: Cinstite părinte —
— Dumneșeu să-l ierte! frumos l'ai mai ras.

Popa-î trage-o palmă ciórei să-î ajungă,
Ca să ȃică după datinele vechi:
»Să se umple casa — mésa să se ungă,
»Și copíiî încă pân' după urechí!« —

Cum scapă de popa 'n fuga sea aprigă,
Vede-un om că-și face lucrul cel firesc,
„Să se umple casa!“ — Ciorovina strigă, —
— Mésa și copíiî pân ce se mângesc!« —

BCU Cluj / Central University Library Cluj
»Stai să vėd țigane, ce riđi tu de mine?«
Și-î dă o bătaia bună de învățat,
Altă dat' să ȃică: »Să-ți fiă de bine! —
Că de nu — țigane umbli reu freat. —

Auđind acasă țigănesca glótă,
Ce bravurí superbe el a suportat,
Unison decidē céta adunată,
Să-l alégă 'ndată d'al lor împérat.

Ajuns la domniă — judecată ține,
Mai ántáiũ pe Hârca 'n furei o-a spánzurat. —
Și-î strigă 'n trufiă: »să-ți fiă de bine!«
Precum mai pe urmă a fost învățat.

* * *

Dar și țigănimea cât de prostișoră,
D'astă procedură s'a scandalisit ; --
Și dând toți năvală pe regésca cióră,
Cu ciomege gróse capul i-a sdrobotit.

E.

D'ale Animalelor.

Pronaque cum spectens animalia cetera terras.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ovid.

MITARCA ȘI INSECTELE.

S mitarcă 'nbêtrânită
Dile multe-a fost ajuns,
Și-ar fi fost prea fericită
In pădure sub ascuns.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar dușmanii orî și unde
Te retragi, ei te gonesc,
De ei nu te poți ascunde,
Pretutindinî se ivesc.

Musce, fluturi și albine,
Și tot felul de gândaci,
Tot întruna vin la tine,
Nu măi scfi ce să le faci! —

Greurușii și țînțariî,
Și furnicile mereu,
Critiséză ca samsariî
Pe mitarcă fórte rêu.

Vespile și bărzăuni,
Viermulețul ticălos,
Rîd cu toții ca nebunii
De mitarcă bucuros. —

Vai de tine ce mai babă,
Și sbârcită ce mai esci!
Intre hohote o 'ntrebă:
Pentru ce tu mai trăiesci? —

Când mitarca 'cestea tóte
Cu răbdare le-ascultá,
Se ridică-o tempestate,
Plóia grindina vërsá.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Góngele cu gura mare —
Acum să-le fi vëđut
Cum s'ascund care de care
Sub mitarcă pe 'ntrecut.

Acolo ele tăcură
Cât pericolul a durat,
Iér îndată ce vëđură
Că e timpul luminat. —

Una câte una ese
Și se duce 'n drumul sěu,
Făr să ăică cánd purcese:
— Mulțămim de parapleu!

Tocmai astfeliu o pătesce
Omul bun adeseori,
Cu ocară-î respălătesce
Cel-ce-î nemulțămitoriū.

ȚINȚARUL ȘI PĂIANGINUL.

— — —

In țințar, cel-ce supsesese
Sânge dulce de creștin,
Eră mândru c'ajunsese,
D'a fi cu stomachul plin.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

El eșind prin lumea largă
Cu ideї mari liberalї,
Tot abusul vré să-l spargă
Prin reforme radicalї. —

În al sėu demarș sosesece
La nisce ruinї pustї
Unde ca 'ntr'un tērg găsesce
Góngе multe đeci de miї. —

Vedї aicia-ї pentru mine —,
Socotesce-al meū țințariū,
P'aici pot să fac mult bine,
Să devin și populariū. —

Maî ântâiû el observézá, —
Un păiangine mereû —
La o pânză cum lucrézá,
Ca să-și facă cuibul seû. —

— Ha! tâlhariule! — el sbiară —,
Și mișelule ce esci!
Tu 'ntinđi cursa cea barbară
Să ne prindî —, să ne topesci! —

Fapta tea cea infernală
E o crimă, e păcat,
E ofensă socială,
Și tu demn de spânzurat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar' voiû scrie prin jurnale,
Și-oî propune 'n parlament,
Să-ți sdrobim firele téle,
Cuibul cel impertiment.

Iér păianginul respunde:
Měi țințare venetic,
Spune-mi d'unde până unde
Te-ai făcut așa voinic?

Nu veđi tu — măi perde véră! —
Cum muncesc într'un unghet,
Nu-s ca tine hoț de țeră.
Ci mă țin d'al meû coteț. —

Iér de vine pân' la mine,
Și se 'ncurcă 'n lațul meü
Vr'un obraznic ca și tine,
Dreptu-ți spun — nu-mă pare răü!

După legea cea firéscă,
Asta este hrana mea,
Cine vré să n'o pățéscă,
Să-și păzéscă casa sea. —

Tu pornind cu vorbe góle,
Étä că te-ai și 'ncurcat,
Sângele cel porți în fóle,
O să-l béü că l'ai furat !
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Deci păianginile vine
La țințaru 'n cursă prins,
Și storcându-i zama bine,
Pelea lui d'un fir o-a 'ntins.

* * *

Și-a scris pe ea d'a respunde
La devisa góngelor,
Să nu-și bage nasul unde
Nu li ferbe óla lor! —

CÂNELE, PISICA ȘI ȘORECELE.

Pe vremea când umblá Christos
Cu Petru în voiagiare,
P'acest pămênt cam pécãtos
Sã-l punã la îndreptare ;

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Intr'o colibã ei gãsesc
Un moș și o bunicã,
La casa lor se mai ivesc
Și-un câne și-o pisicã.

Ca ómenî bunî și 'ndurãtori
Ei li-a fãcut de cinã
Și-apoi a dat la cãlãtori
Și paturî de odihnã.

Dar cãnele din frig afar'
Vedênd se necãjesce,
Cã mița c'un fel de fanfar'
Prin casã se 'nvêrtesce.

O chiam' afar la un cuvânt,
Și-o rógă să 'ntreviã
Cu ruga la Christos cel stânt,
Să-î fac' o bucuriã. —

Să dea și cânilor patent,
Să steá cu mîța 'n casã,
Să mánce și ei pernament,
Din tot ce-î pus pe mészã.

Să pótã și ei licã
Din óla cu smântãná,
Să pótã și ei odihni,
In pólã la stãpãná.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Atuncia vom trãi și noi
In dragoste și pace,
Și 'n armoniã amãndoi
Vom face ce ni place.

Pisica câneluî i a ñis
In ton de protectóre,
Sã facã numaiã jalbã 'n scris,
C'a fi miðî-locitóre.

Dar Domnul ostenit fiind
De vreme se culcase,
Și mîța tréba chibzuind,
Pe diminéț' lãsase.

Iér pân' atunci ea așezà
Hârtia între vase,
Dar diminețã n'o aflà
Cã șorecii o róse.

* * *

D'atunci cânele înșelat
Pe mițã prigonesce,
Iér mițã pentru defraudat
Pe șoreci prăpădesce.

IEPURELE, VULTURUL ȘI BRÓSÇA.

Prin luncă 'n desfătare
Se primblă un șoldan,
A iepurilor Mare
Și mândru căpitan.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
D'odat el se ciulesce
In ierbă tremurând,
Un vultur se ivesce,
D'asupra lui sburând.

Și cât timp el de frică
Așteptă nemiscat,
De féra inimică
A fost neobservat. —

O brósca resfățată
Sărind din loc în loc,
Ajunge aședată
La iepure 'n cojoc. —

Acî simţind căldura
Culcuşul i plăcù,
Şi ce-î cere natura
Pe iepure facù. —

Şoldanul cel cu fală
De bróscă insultat,
In starea sea fatală,
Aşa s'a mângăiat:

— Tu bróscă — vaî de tine —
Ce 'n cărca mea te-ai pus,
Nu te-ai pişá pe mine —
De n'ar fi cel de sus!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Aşá 'ntre multe rele
Şi omul cel voinic,
Să nu dea de mai grele,
Alege pe cel mic! —

BRÓSCA ȘI ȘÓRECELE.

In șórece și-o bróscă
Saũ fost .tovărășit,
Ei lumea să cunóscă,
Mult aũ călătorit. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O dată prin pădure
Când ploile vërșau,
Quartire maĩ sigure
De nópte căutaũ. —

O pajiște alésă
Găsităũ de conac
Sub pom cu frunză désă
Să dórmă după plac.

Aci o păstoriță
Dormiá pe lâng' un trunchiũ,
Ei întră sub rochiță
Suind pe la genunchiũ.

Și după ce dormiră
Ei pân' a doua zi,
La cale iar porniră,
Și 'ncep a povesti. —

— Cum ai dormit surată?
Iai spune-mi ce-ai visat?
— Mulțam! de astă dată
E bine c'am scăpat!

Quartirul erá bine
Rangiat și călduros,
Dar peste nópte vine
Un óspe pulberos.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

El întră nebunescé
În chilióra mea,
Și mult me tot boldesce
Quartirul să mi-l ieá.

Iar după ce vėduse
Că nu vrėu să il las
Stătuse cât stătuse,
Și'n fine sa retras.

Și dup' aceste tóte
În pace am dormit,
Dar tu iubite frate,
Tu cum te-ai procopsit?

Incepe ca să-î spună
Și micul șorecel :
— Eū înc'avuî o bună
Odaîă în hotel.

Că dintre cabinete
Acela-mî conveniá,
Și numai un părete
Pe noi ne despărțiá.

Venit'a și la mine
Să între-un desperat,
Dar eū făcuî mai bine,
Că nu î-am descuiat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

El cercă, ciocănesce, —
Ci eū nu i am deschis,
Așá dormii domnesce
Că și 'ntr'un paradis.

* * *

D'aceea se cuvine
Când dormî într'un hotel,
Incuîă ușa bine,
Să poți durmí fidel.

R E N E G A T A .

A fost o dată o epuróică
Vestită 'n lume de a eî frumşeî,
Că nici Iléna vechia grecóică,
Nurfi na'vuse așa măreî,
Nici Cleopatra nu o 'ntreceá,
De drăgălaşă ce mai erá.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Mergënd celebra la preumblare,
Prin codru verde s'adune florî,
Ea se 'ntélnesce ca din 'ntémplare
Cu unul dintre adoratori,
Frumos și mândru, șoldan vestit,
Fù iepuróicii bine-venit. —

Se iéu la brațe unde poiéna
Erá 'ntocmită d'a se plimbá,
Eî jócă hora și ardeléna,
Și sar d'a órba d'a s'apucá.
Așá Diana făcea cu Pan,
Și iepuróica cū-al eî șoldan.

Dar când duc astă dulce idilă,
O vulpe-astută pândea'n tufiş,
Şi plan croiesce fără nici o milă,
Să pună gura pe ea furiş. —
Prin cap-î trece gând blăstemat,
Să jöce rola d'amorezat.

Din tufă fiara la mijloc sare
Şi se ciulesce 'n mod iepuresc,
Cu laba face complimentare,
Zimbind c'un aer cavaleresc.
Iér iepuróica încremenind —
Rëmase-uimită şi amuţind. —

Flăcăul vulpe-fudul cum este,
Cu pelea d'aur mult strălucia.
Şi diadema cu nouă creste,
Pleşuga frunte-î acoperia.
La trup e sprinten şi cam uşor,
Că nu mâncase de multişor.

Mirare nu e de iepuriţă,
Că îndată-şi uită de némul seú,
Şi renegându'-şi propia viţă,
S'amoreséză d'un nătărăú.
Cochetă şi ea ca mumă sea,
Din códá începe să dea şi ea. —

Prin asta vulpea încuragiată,
Vrënd pe şoldanul a-l imită,
Se svêrcolesce ca fermecată,
Ciulind se plécă d'a provocá.

Bătuta jócă joc voinicesc,
Și călușerul cavaleresc. —

Iér când la urmă s'arête vine
În ce chip vechii flăcăi romană,
Din joc răpiră fete sabine,
Nainte d'asta cu miș de ană,
Înfige 'n cefă colții de ros,
Și-o mîncă tótă până la os. —

* * *

Atunci șoldanul ce se retrase,
Măhnit în suflet așa grăi :
Și-a luat rêsplata ce meritase,
Necredincioșă se nimici. —
La toți iertare poteți să dați,
Dar nici o dată la renegați.

CUPIDO ȘI ASINUL. —

Are și Cupido aventuri bizare,
Pe mulți păcălesce când e mocalit.
Într'o ȃi se suie pe măgariu cãlare,
Și 'narmat cu arcu 'n lume s'a pornit.
Sã-l vedeți acuma p'astă cãlãriã
Cum scie sã facã multã gãlãgiã, iã, iã, iã !

Într'un parc se plimbã tînãra pãrechiã,
Dînsa-î o princesã, el un cavaleriũ.
Amor și credința-șĩ jurã la urechiã,
Jurã c'or fi una pe pãmẽnt și 'n ceriũ.
Dar măgariul sbãrã din tufiș un iã !
Dragostea, credința vãstrã-î mișeliã, iã, iã, iã!

— Haid' sã mergem dragã ! sã vedem pe unde
A strigat măgariul de ne-a conturbat?
Și mergẽnd prin tufe dese și afunde,
El o stringe pentru dulce sãrutat.
Iãr măgariul cãntã'n a sea melodiã :
Sãrutatul vostru e hipocrisiã, iã, iã, iã ! —

Printre pomî și frunze prin florî ce mirósă,
Pre cărări ascunse tinerîi vorbesc,
De căsătorîă, de nuntă frumósă,
De ðile ferice, de traiu ângeresc.
După ei măgariul strigă cu tăriă :
Nu va fi nimica din căsătorîă ! iă, iă, iă ! —

La mėsă se pune adunarea mare,
Tînăra părechiă ieă câte-un păhar,
Și cer dela Himen binecuvântare,
Se schimbă inele, și se bea nectar.
Dar din parc s'aude glas de măgăriă :
Fidanțarea vóstră e o jucăriă, iă, iă, iă ! —

Tinerîi se primblă prin pădurea désă,
Și din umbra luneî un ciocoiu bogat —
Ese și răpesce tînăra mirésă,
Sub cuvânt c'amorul e anticipat.
Iér' măgariul sbéră cu o voce viiă :
Nu-ți-am spus băete ! că-î blăstēmățiă ? iă, iă, iă !

Acum jefuitul Cavaler adună,
Soți mai mulți de cruce și se pregătesc
Ca să cerce după datină străbună
Să scape mirésa din raptul hoșesc.
Ci măgariul strică asta strategiă :
Ai scăpat de dînsa, ce faci neghiobiă ? iă, iă, iă !

Dar onórea cere a fi reparată,
Și 'narmați rivaliî 'n parc se întălnesc.
Se pun la distanță, care-î mėsurată,
Ca să satisfacă 'n mod cavaleresc.

Ci măgariul sare drept în bătăliă,
Și-î desparte vocea : nu faceți prostiă, iă, iă, iă !

Iér Copido arcul și săgétă-și frânge,
Și le-aruncă 'n fața celor duelanți.
Dragostea 'mpărțită nu-î demnă de sânge,
Trebue lăsată pentru cei galanți.
Cupido dispare p'a sea călăriă,
Asinul măi strigă : tóte-aũ fost drăciă, iă, iă iă !

* * *

Dând mâna de pace cavaleriul ȕice. —

Rivaluluĩ care stá acı uimit :

Déc' aí arvunit'o fiă-a Tea amice !

Urma va alege care-ĩ păcălit.

Iér din depărtare Echo par' că sciă,

Pentru că resună : fiă, fiă, fiă — iă, iă, iă !! —

VACA SĚLBATICĂ.

○ vacă ce crescuse
Pe câmpul înverdit,
În largul ce avuse
S'a fost sĚlbătăcit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
D'aceea când sosise
Ninsórea cu înghieț
Văcuța mult slăbise,
Din lipsa de nutreț. —

Dar de cu primăveră.
P'o rovină zări,
Că iérba cresce iéră,
S'o pască se grăbí. —

Voind ca să pĚtrundă
Pe unde-î mai ierbos,
În tină se cufundă,
Eră cu greú de scos.

Stăpânul ei se duce
Cu gând d'a o scăpá,
Dar când voi s'o-apuce,
Cu córnelé-l loviá.

* * *

S'ajuți la cel cu price
E lucru fórte greú.
Proverbul încă ñice:
Fá bine — astéptá réú!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BOTANISTUL ȘI VULPEA.

In botanic, când odată
Prin pădure-a retăcit —,
La o Mirhis adorată,
Ce găsisse, s'a oprit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cam scurt cum e la vedere
Și pe nas cu ochelari,
El se plécă cu plăcere,
S'o privéscă cu ochi mari.

Dar sub Mirhis adorata
Óre-carî vênători
Aședară cursa gata
Ca să prindă la dihorî.

Botanistul, ce-și întinse
Nasu 'n flóre cu mult dor,
Mișcă cursa, care-î prinse
Nasu 'n clesce binișor.

Ier' din gaura vecină
Ese-o vulpe lângă el,
Ieá bucata de slănină
De sub cursă 'ncetinel. —

Și mâncând-o ea-î grăiesce:
Unde óla nu-ți ferbeá —
Ce-ți bagí nasul nebunesce,
Asta e bucata mea

* * *

In politica cea 'naltă
Cel-ce intră pré cu foc,
Décă dá cu bâta 'nbaltă,
Se stropesce alpenicojoc. Library Cluj

F.

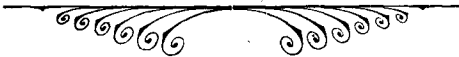
BCH Cluj / Central University Library Cluj

Alte bazaconie.

Et sexus utriusque chorus promiscua fama.

Mart.

SÊRBIÎ ŞI MAREA.

Trei Sêrbî ajung la mare,
Şi staû la term uimiţi,
Eraû din întêmplare,
Cu marea nepăţîi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
— Ce-i asta — mēi fârtate?
Întrebă un voinic,
— Dar ce să fiă — frate!
Ên s'o gustăm un pic.

— Vêd că sărată este —!
Cu toţi aû strigat,
— O ciorbă — mēi — de pesce,
E bună de mâncat. —

Se pun flămândî la mare
Pe termul potrivit,
Şi scot din buzunare
Toţi — lingurî de sorbit.

Mâncând cu mămăligă
Din blidul cel întins
— Un pește! unul strigă ---
În lingură l'am prins.

Dar altul îl plesnesce
Pe lingură din dos,
Și scapă micul pește
În mare sănătos.

I spune — apoi cu vorba
În termine sêrbesci,
— Ântâi se sôrbe ciorba,
Apoi se mănă pesci!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Povestea cea sêrbescă,
Ce-acia o vedem,
Ni spune să pășescă
Tot omul cu sistem!

CĪANGĂUL CU SF. ILIE.

La un sat, în care de anī mai o miie
Locuiaū în pace Cīangăi și Romāni,
Es Cīangăii 'n ȃiua de sfântul Ilie
Să cosescă iërba, și să facă fên.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Dar Romāniī cari ȃin la sêrbătore
Dojenesc și rógă pe Cīangăi frumos,
Ca să lase până 'n ȃiua următore,
Că Ilie sfântul e supêrăcios.

Ci secuiul merge și 'n livedi el face
La fên bărbătesce, și neconturbat, —
Apoi în copiȃe-l pune cum i place,
Și pe dup' améză mai că l'a gătat.

Într' aceea vine o furtună mare,
Cu tunete, fulgeri, și vânt spulberos,
Ieă și duce fênul sus și îndepărtare,
Și secuiul tace ca un pécătos —.

Dar când vede cumcă volbură mai tare,
Ieá și fênul cel vechiũ și-l împrăscíá,
Strigă, protestéză, cu o gură mare:
Ala nu az fokut-he! Ilie Ba! —

* * *

Domnului dá cinstea, precum se cuvine,
Dară nicí cu sfinții să nu te aí rău,
Căcí altcum — proverbul đice fórté bine:
Te mănâncă sfinții pân la Dummezeũ!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MARFA JUPÂNULUI.

In român trecând călare
Pe o iepă de vëndut,
Se 'ntêlnesce pe cărare
C'un jupân necunoscut.

— Bună ziua mēi jupâne
Unde te-ai pornit pe jos? Library Cluj
— Fôrte mulțămim române,
Dar ce marfă ai de scos?

Códa iepiī o redică
Românașul mocalit,
— Întră 'n boltă jupânică
Décă ai de tērguit!

* * *

Pricinașul te învétă
Ce să faci când esci pe drum,
Di-ī o bună diminétă
Iar mai multe nici de cum.

SASUL LA TÊRG.

— — —
În sas la tîrg pornesce
Cu vaca de vîndut,
Românul tîrguiesce,
Dar pré mult î-a cerut.

BCU Cluj Ceri pré mult jupânică, Cluj
Românul i-a răspuns,
— Văcuța e pré mică
Că n'a crescut d'ajuns.

Dar sasul reflectéază
Tîrgașului român,
Silindu-să să-î cređă:
— Mic — mic — da e *potrén*.

— Auđi că și tușesce,
Ce umbli d'a 'ncurcă,
Nici pelea nu-î plătesce —
Jupâne o pará. —

Ci sasu-î mai grăiesce
    Țicând: Rumune drag —
Dar Tum-Ta nu tușesce
    Când este-așa *petyag*?

* * *

D'aci tot omul póte
    Exemplu bun luá:
Că nu-î consult la tóte
    Pré mult a ilustra? —

TURNUL BABILONULUI.

In târg de bucate un Ciangău pătrunde,
P'un Român întreabă cel-ce 'n târg a fost:
— Hallod-é te *Oláh!* Romănu-î răspunde:
— *Olariü* e feciorul tată-tëu cel prost!

— *Hogy adod a buzát?* pe român întreabă,
— *Buzat* este tat' tēu, eü nu sum buzat!
Lasă-mē în pace, că am altă trébă, —
I-a răspuns românul de tot supërat.

Ne haragudjék *maga!* vré să-l îmblândescă
Secuiul —, s'ajungă 'n grab' la târguit.
Dar Românul nu vrea să se domoléscă;
— *Magariü* este moș-tēu, décă n'a murit.

— *Pénzt* adok én érte — voidnd a-l convinge,
Dar Românul dice și maî arțagos:
— Décă me-î *împinge*, și eü te-oî împinge!
Și cu-acestea târgul a rămas pe jos. —

Décă — cum ni spune și sfânta scriptură, —
Am rămas cu turnul dela Babilon,
Să ni fie pentru toți de învățatură,
C'a scî limbî mai multe este cu reson. —

PAPĂ ȘI SULTAN.

Sultanul e oprit de vin,
Și Papa de neveste.
Dar eu aș vrea ca om deplin,
Să am din toate-aceste.
Să am harem în Vatican
Să fiu și Papă și Sultan,
Să mi se ducă veste!

CUM COMENTÉZĂ POPORUL.

— — —

Strămoșii — aũ fost copii de crai,
De noi acu-ĩ amar și vai! —

Cu aprobata, compilata,
De mult ni-aũ spânzurat pe tata.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cu timbru și cu protocol,
Noi am rămas cu c . . . l gol.

Cu segregări și comasări
Ne scot afar din aste țeri.

VĂIERATUL SASULUI.

Bună ziua mării române!

Cum te lauți Domnului?

— Mulțămim că întrebă jupâne,

Bine mulțam sfântului.

Dară a ta jupânesă

Cum se află? Ce să-mi spuie?

E bolnavă zace-a casă

Tot rău! mulțam sfântului.

PRESEMNELE COCOȘULUI ROȘU.

(Caractere de pe la a. 1874.)

I.

Când va face pace *Babeș* cu *Besan*,
Și *Roman* fiscalul pact cu *Densușian*,
Când *Tincu* cu *Petcu* n'or rivalisá,
Și *Racuciu* cu *Borcia* ș'or asociá,
Când veđi pe *Pop Gusti* cu *Moldovanuț*,
Pe *Crișan* la brațe umblând cu *Negruț*,
Când *Cosma* va pune oblu ochii seî,
Ca să mulcoméscă pe *Bartolomei*,
Și va da *Hania* cu cuget curat,
Luî *Popéa* iér' un dulce sărutat. —

Când *Cocoșu-roșu* la raport va stá,
Să bea cu *Manole* făr a disputá, —
Atuncî tótă lumea veselă să fiă,
Că 'ntre toți româniî domnesce frațiă.

II.

Când *Federațiunea* se va imbiîá
Ca să reînviiă iér *Concordia*,
Déc' *Albina* face *latinesc* present
Din prenumeranțiî seî luî *Orient*,

Și mama *Gazeta* va *telegrafá*
La *Ortodox* frate făr' d'a blăstemá, —
Când *Lumina* lină va mai luminá
Cu rađe creștine pe *Familia*,
Când *Gura sătéscă* s'a orășenit
Dela *Pricoliciul* cel mai procopsit, —
Când *Cocoșu-roșu* a învățat bon-ton,
Să nu necăjescă pe biet *Mac-Mahon*,
Numai cresc atunci spini și polomide,
Numai sunt atunci la români partide.

III.

Ier când *Ardelenii* se vor bucurá,
Că tot *Aradani* Vlădică să li deá,
Când în reședință la Arad Desean,
Că episcopesa va juca cancan,
Când în *Timișóra* la fonduri comune,
Moralistul nostru director s'a pune ;
Când la *Oradia* va fi lucru șod,
Ca Grecii catolici să țină sinod,
Apoi pentru *Lugoș* decă s'a conces,
Ca arhiepiscopul să fiă ales ;
Și *Cocoșu-roșu* la congres d'ar fi
Deputat în contra lui Diamandi, —
Atunci se îndreptă — așa să trăiesci, —
Tóte cele sfinte și bisericesci. —

IV.

Keglevich și *Borlea* de s'or înțelege,
Pentru limbă să facă mai perfectă lege,
Când *Hosszu* cu *Kemény* se vor fi 'nțeleș,
Să compună altă lege de ales ; —

Miletics și *Csiki* țera d'a 'mpărți,
Ca să pótă ambiî a fõispăni;
Și d'a sci să scótă *Pulszki* și cu *Hodoș*
Pentru municipiî articlu mai ocoș;
Décă *Mercuristiî* vor puté exact,
Cu *Lonyai* face cunoscutul pact;
Iér' Cocoșu-roșu peste Saxenland,
Va pune de Comes pe Chir Diamand,
Atuncia tot omul să fiă 'mpăcat,
Că și 'n politică tréba s'a 'ndreptat !

COLINDA COCOȘULUI ROȘU.

(la crăciunul a. 1874:)

Trei crai dela răsărit,
După mitră aū pornit,
Mitră de Metropolit, —
Dar tustrei s'aū pęcălit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Că unul dela sfințit
Într'aceea a pândit,
Și prea lesne a miruit
Mitra de Metropolit.

De aceea am venit
Și noī dela cocoșit,
La crăciunul cel dorit
Cu stéua din răsărit.

Să facem mare pofit
Noului Metropolit,
Si la cei-ce aū pățit
Ca un paraponisit.

Mulți ani de Metropolit,
Mulți ani de archierit,
Mulți ani de Archimăndrit,
Mulți ani de vicărășit!

Pentru că sunt de 'mulțit
Epărchii de stăpănit,
Și mitre de împărășit,
Ca present de crăciunit!

Și turmei de păstorit
I poftim ani de rodit,
Să aibă de pășunit
Și lapte de ciobănit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Iér' cocoșului roșit
Incă este de poftit
Număr mare și 'nmiit
La prenumerat grăbit.

Ca să aibă apetit
Și putere de glumit
Pentru publicul cinstit,
Cinstit și satirisit —

(După ce-a plătit.)

M I Ó R A.

(Parodia cocoșului roșu la alegerea de Metropolit 1874).

P'un picior de plaiū,
P'o gură de raiū,
Vin' să facă baiū
La Sibiiū halaiū,

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Treī turme de miei,
Cu trei ciobăneī,
Ciobăneī ca smei,
Cătrăniți tustrei. --

Unu-ī ardelean,
Altu-ī bănățean,
Și-altul ungurean,
Soī de leostean.

Iér cel bănățesc,
Cu cel unguresc,
Ambii se vorbesc,
Și sē hotăresc --,

Pe l'apus de sóre,
Ca să mi-l omóre,
Și să mi-l dobóre
Să-l svêrle la cióre,

Pre cel ardelean,
Că-î mai ortoman,
Ficior de mocan,
Puiū de moroian.

Și-are oi cornute,
Căi și vaci cu sute,
Stâne mai avute,
Cămări mai umplute.

Și-are o căculiă,
Mândră auriă,
Vrednică să fiă
La Metropoliă. —

Dar' o mioriță,
Cu lâna plăviță,
Să 'mpletesci cosiță
De călugăriță, —

De trei zile 'ncóce
Numai are pace,

Érba nu-î mai place,
Gura nu-î mai tace.

— Mioriță laie,
Laie bucălaie!
De ce-ți curg șiróie,
Lacrămile plóie?

De trei ȃile 'n cóce
Numai ai tu pace,
Érba nu-ți mai place,
Gura nu-ți mai tace!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Drăguțu-le bace!
Dă-ți oile 'ncóce,
Caprele desface,
Că nu va fi pace.

Stăpâne — stăpâne!
Chiamă și un câne,
Ține-l până mâne,
Aprópe de stâne.

C'aũ pus gând viclean,
Baciul ungurean,
Și cel bănățean,
Crescuți cu hirén —,

Ca l'apus de sóre,
Ei să te dobóre,
Și să te omóre.
Să te dea la cióre.

Și-apoi să-ți răpescă
Turma ciobănescă,
Têrla voinicescă,
Stâna părintescă. —

Și cea căciuliă,
Mândră auriă
Vrednică să fiă,
La metropoliă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Oiță bârsană,
De sciî — nesdrăvană —,
Că mâna dușmană
M'a face tocană, —

Să spuî la frățuț,
Și la crișănuț,
Că nicî eû nu cruț
Puii de smeuț. —

Iér de mă dobóra,
Și de mă omóra,

Să mă dea la cióră,
Pentru cea corónă. —

Să le spuî să-mî facă,
Grópă ca să-mî placă,
La stâna sĕracă,
Lupilor de clacă. —

C' ascult bucuros
Glasul lor cel gros,
Urletul năsos,
Pe la aghios!

Astea să le spuî,
Iér' la căpĕtâi,
D'asupra pe gruî,
Mărăcinî să-mî puî. —

Ca să-mî crĕscă mie
O cunună viă
Pentru căciuliă
De Metropoliă. —

Și tu prea iubită,
De veđi rĕtăcită,
Turma resipită,
Băgată 'n ispită.

Și pe maica mea,
De o veî vedé
Umblând p'aiciá
De mine-a 'ntrebá,

Să le spuî curat,
Că m'am însurat,
Nevast' am luat
Fată de 'mpěrat.

Că la nunta mea,
Sórele durmiá,
Luna moțáiiá, CC-0 Cluj, Central University Library Cluj
Și o stea chiorá. —

Lupiî-aũ fost nănașî,
Și urșîi nuntașî,
Vulpele jucașî,
Buhele făcliașî. —

Și-apoî cu haláî
Mi-a pus ca la craî,
Cununa de scaî —
Sfântul Nicolaî. —

Dar să nu mai sciá,
Că cea căciuliá,

Vrednică să fiă
La Metropoliă, —

O-a dus'o crișean,
Iér cel bănățean,
Și cel ardelean,
Aũ mâncat hirean.

FURCILE 'MPRUMUTATE.

Un oraş avuse
Drept de spânzurat,
D'aceia făcuse
Furci de strangulat.

BCU Cluj / George Emil Brătescu University Library Cluj

În vecinătate
Este şi-alt oraş
Care întru tóte
E 'ntocmai părtaş.

Dar n'avea făcute
Furci de spânzurat,
Ca să execute
P'un Țigan spurcat.

La vecini trimite
D'a le 'mprumută
Furcile gătite
Pentr' al spânzurá.

Răspund cu mândriă
Dup'a lor program:
Furcile — să sciă —
Nu sunt de haram!

Ci sunt înălțate
Pentru sama lor,
Și sunt rezervate
Successorilor. —

Deci va fi mai bine
Furci să-și facă ei,
S'aibă pentru sine
Și urmașii săi. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Nu se cade dară
Omului vădut,
Ca d'airi să cêră
Furcile 'mprumut. —

OMUL BUN — NU-Î BUN.

In lumea prăpădită —
Orî cât de idoneu —
Să n'asteptî mulțamită.
Fă bine-așteptă rău. —
Poveștile ne spun:
Că omul bun — nu-î bun! —

Un pretin te'ntâlnește,
Și-ți cere împrumut,
Tu-î dai bani că-ți plătesce,
Dar nu l'ai mai vëzut,
Si tu rămâi nebun,
Că omul bun — nu-î bun.

Un om bun adoptéază
P'un părăsit orfan,
Și-l cresce, — dar puiéază
Din el un hoțoman,
Și un ingrat comun,
Deci omul bun — nu-î bun. —

L'a dat la 'nvătătură,
L'a luat de avocat,
Dar' el cu procedură
Averea i-a mâncat.
Ceî răi pe 'i bunî supun,
Căci omul bun — nu-î bun. —

Un schiop pe o cărare
Nu póte înaintá, —
Şi altul de călare
De milă 'l pune 'n şea.
Călare-î glonţ de tun.
Veđi omul bun — nu-î bun!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La băi bancariul merge,
Iér' încrezutul seű
Iea baniî şi să şterge,
Lăsând pe nătărăű
Spălat făr' de săpun,
Că omul bun — nu-î bun. —

Nevésta cea frumósă
Primesce curtezanî,
Bărbatul-seű o lasă,
Că dênsa are bani.
I-o duce un tribun,
Că omul bun — nu-î bun.

D'acia lumea tótă
Să iéa învęțaturî,
Deosebí sę pótă
A omulî naturî.
Să fiă omul bun,
Dar nu om bun — nebun!

EPILOG.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Decând e lumea pe pământ
Poetul nu mai tace,
Fabrică versuri sub cuvânt
Că lumei asta-î place.
Dar lumea s'a cam săturat
D'atâta vorbă cu păcat,
Și strigă să-î dea pace. —

Poetu 'ndată ce-a eșit
Cu nasul din găoțe,
Mirósă că s'a 'ndragostit,
Și-amorul vré să 'nvóce.
Dar giaba vré să facă vers,
Că nu e încă nice sters
La nas și 'ncolo 'ncóce. —

Cu ochii 'n lună cum a dat
Mereu o chinuesce.
Idila nu e de cântat
De cumva nu lucește.
Sêrmana lună n'are rost
De nu dă la toți adăpost
Când fură seî iubesce. —

Și stelele ce sunt pe ceriū
Or' ce păcat le bate ?
De când poetul — decă pier —
Să cânte nu mai pôte.
Sub nori grei nici Helios
Cu focul seî cel luminos
In capu-î nu străbate.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Zefirii de n'au adiat

Cu aripî pe poetul,
Toți trandafirii s'au uscat
Incetul cu incetul.
Ier lira lui l'a părăsit,
De giaba s'a mai ostenit
La mândra în brațe — bietul.

Cât de 'nfocat devine el
Visând d'o zina sacră,
Frumosă, trasă prin inel
Cu talia cea macră.
Sêrmana cât o-a chinuit
Inelul, pân' o-a 'ncolăcit
Cârnaș pe vîrză acră !

Obrazul ei și mânil
Ca néua de albite,
Iér përul cu cosițele
Daŭ raze strălucite.
Așá poetul a cântat
Pân' ce la urmă s'a 'nformat,
Că sunt sulimánite. —

De Afrodita și d'Amor
Numai scápá frumósa
Luí mândrá — plină de odor,
Ce umple tótă casa. —
Dar mândra 'npinsă de demoni,
C'un Amor tras în pantaloní
O ieá la sănátósa! —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

D'o păstorită în zadar
Viséză și tot strigă,
Că ea trăesce cu nectar
In dragoste prodigă.
Dar o găsesce tremurând
De frig, zdrăntósă și mâncând
Bureți cu mamaligă.

Poetu 'n urmă desperat
Recurge pân' la Muze,
Dar și d'acolo-í alungat
Că-a luí oftări confuse.
In dar la mândre-a măi cercat,
De giaba le-a măi sărutat
Pân' s'a tocit la buze. —

In fine decă v'run păcat
L'a 'npins la 'nsurătore,
Și act formal a și 'ncheiat
Să ieá vr'o zestre mare,
Cu zestrea — bietul — a pățit
Ca și țiganul renumit
Cu raciï din scrisóre.

Un june în estazul sėu
La versurï decă 'ndrugă
El póte, că la Himeneu
Dorind să între slugă,
De mândra sea-i amoretat,
Și e scuzat, că s'a băgat
Cá slugă luï Durlugă. —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar decă e vr'un senior
Și are și muiere,
Mai face versurï de Amor
'Făr' d'a mai fi 'n putere,
Indat' ce baba l'a aflat,
Cu mětura l a vindecat
De nostima plăcere. —

Iér decă-ï vėduv sėu holteiü,
Și-ï place vr'o copilă
Așá numai din obiceiü, —
De e primit de milă,
Sigur poetu-ï păcălit,
Că dēnsa 'ndată s'a suit
Pe el ca p'o cămilă.

Lăsați-vă deci de cântat
D'amorurî prefăcute, —
Cântați mai bine ne'ncetat
De patriă, virtute, —
Batând cei rău și vișios, —
Alt-cum să punem péna jos
Cu toți pe 'nrecute.

—//—
Fine la Partea I.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ERDÉLYI MŰZEUM
74 • 1906. MÁRCZ.
KÖNYVTÁRA.

INDICELE CUPRINSULUI.

Partea I.

A. D'ale Coconilor.

1. Prolog	pag.	9
2. Studentul fidel	”	11
3. Studentii și Ospetarii	”	13
4. Frideric M. și tatăl nostru	”	16
5. Frideric M. în dilemă	”	20
6. Barac și Lache	”	22
7. Patruzeci de mucenici	”	24
8. Vânătoarea	”	25
9. Un ospet cu lacrima Christi	”	28
10. Svabul și lacrima Christi	”	30
11. Burlacul	”	31
12. Cam târziu	”	32
13. Șandor și Meternich	”	33
14. Plaidoyerul	”	34
15. Judecata solomonescă	”	39
16. Colectă pentru avocat	”	42
17. Avocatul și Satana	”	43
18. Cauzașul la dracu	”	45
19. Wilhelm I. și Bismark	”	46
20. Gozsdu ca Recensent	”	47

B. D'ale Cocónelor.

1. Femeia istetă	”	51
2. Femeia rezolută	”	54

3.	Amorul în cisme roșie	pag.	58
4.	Vrăjitórea	”	60
5.	Trei dorințe	”	64
6.	Cine a mâncat cârnații	”	67
7.	Voia și nevoia	”	70
8.	Portul	”	71
9.	Unde'l glodesce cisma	”	73
10.	Resbelul	”	75
11.	Pólele și nădragii	”	76
12.	Praeteritum plus quam perfectum	”	77
13.	Sócrele	”	79

C. D'ale cuvioșilor.

1.	Șiaguna și Șiuluțiú	”	83
2.	Șiuluțiú cu biserica arsă	”	85
3.	Șiaguna cu seminaristii	”	88
4.	Moga 'n audiență	”	89
5.	Moga cu dracii	”	91
6.	Moga cu sașii	”	93
7.	Moga cu unitul	”	94
8.	Leményi la Petriila	”	95
9.	Comóra Vlădicei	”	97
10.	Simonia	”	98
11.	Pămêntul classic	”	101
12.	Predica	”	103
13.	Nevoia strică legea	”	104
14.	Popa și măcelariul	”	106
15.	Medardu	”	107
16.	Canonul	”	109
17.	Vodă și Popa cu păstrăvii	”	111
18.	Cuza cu călugărul grec	”	114
19.	Călugărul pitpălac	”	117
20.	Călugărul și a X. poruncă	”	119
21.	Ce săi faci? —	”	123

D. D'ale cioroilor.

1.	Vodă cu Vodă	”	127
2.	Finií și nănașii	”	128

3.	Țiganul cu laptele gros	pag. 131
4.	Testamentul țiganului	” 133
5.	Țiganul gură-mare	” 135
6.	Praznicul țiganului	” 137
7.	Sărindariul țiganului	” 140
8.	Țiganul fără cuțit	” 143
9.	Țiganul în celariu	” 145
10.	Pușca țiganului	” 147
11.	Țiganul însurat	” 149
12.	Țiganul cu sfinții	” 151
13.	Țiganul cu iepurile	” 153
14.	Țiganul stăpân	” 155
15.	Țiganul și vițelul	” 156
16.	Țiganul trădat	” 157
17.	Oftarea țiganului	” 158
18.	Aventurile țiganului	” 159

E. D'ale animalelor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1.	Mitarca și insectele	” 165
2.	Țințariul și paianginul	” 168
3.	Cânele, pisica și șórecele	” 171
4.	Iepurile, vulturul și brósca	” 174
5.	Brósca și șórecele	” 176
6.	Renegata	” 179
7.	Cupido și asinul	” 182
8.	Vaça sélbatică	” 185
9.	Botanistul și vulpea	” 187

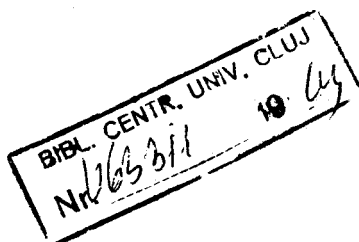
F. Alte Bazaconie.

1.	Sérbi și marea	” 191
2.	Ciangăul și St. Ilie	” 193
3.	Marfa jupânului	” 195
4.	Sasul la tég	” 196
5.	Turnul Babilonului	” 198
6.	Papă și Sultan	” 200

7. Comentariul poporului	pag. 201
8. Vaieratul sasului	” 202
9. Presemnele cocoșului roșu	” 203
10. Colinda cocoșului roșu	” 206
11. Miora	” 208
12. Furcile 'mprumutate	” 215
13. Omul bun — nu-î bun	” 217
14. Epilog	” 220

BCU Cluj / Central University Library Cluj

E R A T A

<i>Pagina:</i>	<i>șirul:</i>	<i>în loc de:</i>	<i>cețesce:</i>
3	12	au	nu
4	7	Iovi	Jovi
"	17	mi grate	migrate
20	6	cam glumeț	glumeț
23	3	erumpe	erumpe in :
36	21	proștiă	proțiă
37	14	vr'un altul	vre unul
40	19	deae	dea e
45	8	Iudele	Judele
"	10	Ialba	Jalba
46	12	suportésă	suportéză
61	10	cărbătul	bărbatul
97	13	pipăcésă	pipăiéscă
99	22	Turma	Chiar turma
107	8	Și c'un	C'un
117	5	întălnii	intălni
166	18	pericolul	periclul
171	5	la îndreptare	la 'ndreptare
172	7	pernament	permanent
186	3	voi	voi
187	4	Mirhis adorata	Myrrhis odorata.

